

3๙2.414

7 3๙6๗

๕, ๓

ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด

ปริญญานิพนธ์

ของ

รัตนกร สายแก้ว

๒๕๓๕.๒๕๓๕

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์

กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

173089

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานี้พนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....*Dr. JF*.....ประธาน

(ศ.ดร.อุดม รัตนากร)

.....*neben reporter*.....กรรมการ

(อ.ทวงดกา คงอุทัยกุล)

คณะกรรมการสอบ

.....*Dr. JF*.....ประธาน

(ศ.ดร.อุดม รัตนากร)

.....*neben reporter*.....กรรมการ

(อ.ทวงดกา คงอุทัยกุล)

.....*1048 ๑๕๕ ๕๐๗*.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.เกษร เจริญรักษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานี้พนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....*Dr. JF*.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่.../...เดือน มีนาคม พ.ศ. 2534

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จล่วงไปไค้ด้วยความช่วยเหลือจาก ศ.ดร.อมูล รัตนการ และอาจารย์ทวงดกา คงอุทัยกุล ซึ่งกรุณาเป็นประธาน และกรรมการพิจารณาปริญญานิพนธ์ ตลอดจนให้คำปรึกษา คำแนะนำ ให้แนวคิด กำลังใจ และเสียสละเวลาอันมีค่าของท่าน ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสำเร็จเรียบร้อย พร้อมทั้ง ผศ. เกษร เจริญรักษ์ ที่กรุณาให้เกียรติเป็นกรรมการสอบเพิ่มเติม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอพระคุณ ดร.สุนันท์ สลโกสุม อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษา และ อาจารย์ณงนาวต พงษ์ไพบูลย์ ผู้อำนวยการสำนักทดสอบกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ให้ความกรุณาในการตรวจแก้ไขแบบทดสอบ และแนะนำการใช้สถิติต่าง ๆ สำหรับ การวิจัย

ขอกราบขอพระคุณ ท่านผู้อำนวยการ บรรณารักษ์ อาจารย์ประจำชั้น และขอขอบคุณนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/5 ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการ ทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้ให้สำเร็จล่วงไปไค้

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยไม่อาจหาคำใดมากราบขอพระคุณใด ๆ มาเทียบไค้กับพระคุณของ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้ความสนับสนุนด้านการเงิน และกำลังใจ นับแต่เริ่มตน ขอขอบคุณอง ไก่ นอง เก่ ที่เป็นกำลังใจให้ที่ เพื่อน ๆ รุ่น 30 และ 31 ตลอดจนผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จที่ไม่สามารถกล่าวนามไค้หมดไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

รัตนการ สายแก้ว

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	✓ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	✓ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	ความหมายของการอ่าน	8
	จุดประสงค์ของการอ่าน	9
	ความเข้าใจในการอ่าน	11
	หนังสืออ่านเพิ่มเติม	15
	กิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด	18
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	23
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	24
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	24
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	25
	การดำเนินการทดลอง	32
	การวิเคราะห์ข้อมูล	33
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33

4	ผลการศึกษาค้นคว้า	36
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	43
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	43
	กลุ่มตัวอย่าง	43
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	44
	วิธีดำเนินการทดลอง	44
	การวิเคราะห์ข้อมูล	45
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	45
	อภิปรายผล	45
	ข้อเสนอแนะ	48
	บรรณานุกรม	50
	ภาคผนวก	56
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	79

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนนักเรียนทั้งหมด และจำนวนนักเรียนที่มีความเข้าใจ ในการอ่านแต่ละระดับ	25
2 แสดงแบบแผนการวิจัย	32
3 แสดงคะแนนและผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่ม ทดลองที่ 1	37
4 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่ม ทดลองที่ 1	38
5 แสดงคะแนนและผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่ม ทดลองที่ 2	39
6 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่ม ทดลองที่ 2	40
7 แสดงคะแนนและผลต่างของคะแนนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2	41
8 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2	42

บทนำ

การศึกษาในระดับประถมศึกษาให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นการจัดการศึกษา เพื่อคนส่วนใหญ่ของประเทศ เป็นการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่แท้จริงให้แก่เยาวชน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและสามารถดำรงชีวิตประจำวันและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข (ณล. กิรณล. 2521 : 29)

สำหรับการศึกษาในโรงเรียน การอ่านนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง กิจกรรมทุกอย่างใน โรงเรียนประมาณร้อยละ 80 - 90 ต้องอาศัยการอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ (ศิริกาญจน์ โกศล. 2521 : 21) ความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นทักษะสำคัญที่จะส่งผลถึงการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ อีกด้วย นักเรียนที่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ย่อมจะเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้ดีกว่า นักเรียนที่จับใจความสำคัญไม่ได้ นักเรียนที่ประสบปัญหาในการอ่านมักเกิดความเบื่อหน่ายต่อการอ่าน เป็นสาเหตุให้ประสบความล้มเหลวในด้านการเรียนไปด้วย (พิมพ์พร อุทัยเลิศ. 2526 : 1)

ความเข้าใจในการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้ ความบันเทิงใจ ผู้ที่มีความเข้าใจใน การอ่านที่ดีย่อมมีโอกาสแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุจิต เทียบรอบ และสายใจ อินทร์พรมย์. 2523 : 98) ✓

จากรายงานการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2528 พบว่า สมรรถภาพด้านความเข้าใจในการอ่านโดยทั่วไปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ย ประเทศต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม คือร้อยละ 45.40 เท่านั้น (สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528 : 39) และรายงานการวิจัยใน พ.ศ. 2531 เช่นกัน พบว่า สมรรถภาพด้านความเข้าใจในการอ่านโดยทั่วไปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 39.20 ซึ่งต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม เมื่อเปรียบเทียบกับสมรรถภาพด้านอื่น ๆ เช่น

การฟัง การอ่าน และการพูด ที่มีพัฒนาการสูงขึ้น แต่ความเข้าใจในการอ่านมีพัฒนาการลดลง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2531 : 33) ความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญที่สุดที่บุคคลสามารถแสวงหา เพื่อความสำเร็จและความสุขสนุกสนานตลอดชีวิต (ชุติมา สัจจานันท์, 2527 : 10)

หนังสือเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญในการอ่าน (สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม, 2527 : 10) การที่จะให้นักเรียนได้รับความรู้ มีสติปัญญาแตกฉานนั้น นักเรียนควรจะได้เรียนรู้จากหนังสือต่าง ๆ หลาย ๆ เล่ม การกำหนดให้นักเรียน เรียนจากหนังสือแบบเรียนเพียงเล่มเดียวเป็นสิ่งที่ไม่ล้าสมัย (ทัศนียา กัลยาณมิตร, 2517 : 10) การอ่านจากตำราเรียนเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอที่จะทำให้เด็กเป็นนักอ่านที่แท้จริง เด็กต้องได้อ่านมากกว่าตำราเรียน เพื่อจะได้อ่านเร็วขึ้น มีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น (Strickland, 1969 : 244) ซึ่งสอดคล้องกับที่ ฟาเรนต์ (Farrent, 1970 : 134) กล่าวไว้ว่า ถ้าครูแนะนำหนังสือต่าง ๆ ที่สามารถประกอบการเรียนควบคู่ไปกับการเพิ่มความสนใจใคร่จะอ่านบทเรียนให้แก่เด็กมากขึ้น ดังนั้นจึงถือเป็นเกณฑ์ของครูในการส่งเสริมให้นักเรียนอ่านหนังสือประกอบการเรียนให้มาก ๆ ไม่ควรจะเป็นในหรือนอกเวลาเรียนก็ตาม

กรมวิชาการมีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบงานด้านวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ อันเป็นงานเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา งานส่วนใหญ่เน้นหนักในด้านการจัดให้มีหลักสูตร หนังสือเรียน สื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์การศึกษาประเภทต่าง ๆ คำเป็นการพัฒนาหลักสูตรทุกระดับที่อยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ วัดและประเมินผลการศึกษาตามหลักสูตร คำเป็นการทำงานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาทางการศึกษา ดังนั้นภาระหน้าที่ของกรมวิชาการในเรื่องการส่งเสริมการอ่านจึง ได้แก่ การกำหนดหลักสูตร และกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมหลักสูตรที่กำหนดไว้ด้วย (กรมวิชาการ, 2528 : 43)

หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นหนังสือประเภทหนึ่งที่ใช้ในโรงเรียน เรียนเรียนขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ กล่าวคือ มีส่วนใดส่วนหนึ่งของหลักสูตรเป็นเนื้อหาสำคัญ แต่เรียบเรียงให้สนุกสนาน เข้มข้น แปลกคดีและเร้าความสนใจของเด็ก ซึ่งทางโรงเรียนควรจัดไว้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการอ่านของเด็ก อันเป็นการพัฒนาการอ่านที่ดีต่อไป (Smith, 1962 : 752) นอกจากนั้น

คุลเชเรสธา (Kulshrestha. 1972 : 15 - 16) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนศึกษารายละเอียดเนื้อหาบางหัวข้อที่นักเรียนสนใจ แต่ไม่มีในหนังสือเรียน เป็นการขยายความรู้ให้เรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
2. สร้างนิสัยรักการอ่าน และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง
3. ช่วยให้เกิดนิสัยระในการเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ เป็นการตอบสนองความต้องการของเด็กในการเลือกอ่านหนังสือได้ตามความสามารถของตน
4. ช่วยพัฒนาการอ่าน การค้นคว้าหาความรู้และสรุปความรู้ด้วยตนเอง
5. ช่วยให้เกิดความซาบซึ้ง มีความคิดรวบยอดในคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ
6. ช่วยให้เกิดรู้จักคุณค่าของมนุษย์ มีความคิดอ่านทางสังคม เกิดความนิยมในชาติ
7. เป็นการพัฒนาเกี่ยวกับความคิดรวบยอดทางด้านวิทยาศาสตร์และสังคมที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

การเรียนรู้เพื่อให้สามารถคิด ทำ และค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งเสริมให้ชีวิตของแต่ละคนสมบูรณ์ขึ้น และมีผลต่อความเจริญก้าวหน้าของสังคมส่วนรวมด้วย การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้ต่อเนื่องจากการเรียนในห้องเรียน ถือเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการอ่านหนังสือเพิ่มเติมจากบทเรียน (สุภรณ์ สุภาพงษ์. 2529 : 66)

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้ให้แนวทางการใช้หลักสูตรใหม่ว่า การเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง โรงเรียนจึงมีความต้องการหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่จะใช้ให้เกิดประโยชน์ในค่านี้น่ามากขึ้น (สมพร สุธัตินัย. 2524 : 43) โดยเฉพาะในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ซึ่งมุ่งให้นักเรียน นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองอยู่เสมอ และมีเนื้อหาครอบคลุมด้านต่าง ๆ ไว้มาก ทำให้นักเรียนไม่อาจเข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้ง และโรงเรียนส่วนใหญ่ก็ยังขาดแคลนหนังสืออ่านเพิ่มเติมอยู่มาก ทางกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดหนังสืออ่านเพิ่มเติมในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตไว้มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ทำให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น (สุภรณ์ สุภาพงษ์. 2529 : 68) และจากผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่า การเรียนการสอน

กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ตามหลักสูตรประถมศึกษาปฐศักราช 2521 นั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงก็คือ ผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านสูงนั่นเอง (สุนน อมรวิวัฒน์. 2525 : 327)

การที่จะใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม นอกเหนือจากการเรียนในบทเรียน เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านแก่นักเรียนนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากครูและบรรณารักษ์ สำหรับบรรณารักษ์นั้น การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด เป็นวิธีการที่บรรณารักษ์ใช้เชื่อมโยงความสนใจของนักเรียนกับหนังสือได้เป็นอย่างดี และกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็กระดับประถมศึกษา ซึ่งบรรณารักษ์สามารถจัดได้โดยไม่ยุ่งยากมากนัก ทั้งยังดึงดูดความสนใจของนักเรียนมากที่สุดก็คือ การเล่าเรื่องหนังสือ และการทายปัญหา ซึ่งทั้งสองกิจกรรมนี้มีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ กระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะอ่านหนังสือที่มีอยู่ในห้องสมุด กิจกรรมการเล่าเรื่องหนังสือ และการทายปัญหานี้จะได้รับความสนใจมากในห้องสมุดโรงเรียน

จากเหตุผลดังกล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่า นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมการเล่าเรื่องหนังสือ และกิจกรรมการทายปัญหา นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน จะมีความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างไร ประกอบกับยังไม่มีการวิจัยเรื่องใดที่ใกล้เคียง ผลของการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนโดยเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอันจะทำให้เกิดประโยชน์และพัฒนาคุณภาพของการประถมศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ ก่อนและหลังการทดลอง

2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมทายปัญหา ก่อนและหลังการทดลอง

3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ กับนักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมทนายปัญหา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษาค้นคว้า จะทำให้ทราบว่านักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดแตกต่างกัน จะมีความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างไร

2. ผลของการศึกษาค้นคว้า จะทำให้ทราบถึงความแตกต่างด้านความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ กับนักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมทนายปัญหา ก่อนและหลังการทดลอง

3. เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครู บรรณารักษ์ และผู้ที่เกี่ยวข้องมองเห็นคุณค่าประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมหาบุศย์ (พิทักษ์ถาวรบุศย์) เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2533 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากห้องเรียนมา 2 ห้องเรียน จากห้องเรียนทั้งหมด 6 ห้องเรียน และในแต่ละห้องเรียนใช้วิธีจับสลากสุ่มนักเรียนที่มีระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน 3 ระดับ โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ตามคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จำนวน 30 ข้อ เมื่อเรียงลำดับคะแนนแล้ว คัดคะแนน 25 % ของกลุ่มสูง สุ่มมา 3 คน และ 25 % ของกลุ่มต่ำ สุ่มมา 3 คน ส่วนกลุ่มที่อยู่ในระดับคะแนนปานกลาง สุ่มมา 8 คน ในแต่ละห้องจึงมีกลุ่มตัวอย่างจริง 14 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ห้องเรียน จำนวน 28 คน กำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมการเล่าเรื่องหนังสือ และกลุ่มทดลองที่ 2 เข้าร่วมกิจกรรมการทนายปัญหา ซึ่งในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยจะบันทึกรายชื่อ

กลุ่มตัวอย่างจริงทั้ง 2 ห้อง รวม 28 คนเอาไว้ และในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน นักเรียนทุกคนในห้องเรียนจะได้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างรู้ว่า กำลังถูกทดลอง

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ (สัปดาห์ละ 4 ครั้ง รวม 16 ครั้ง) ในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มทดลองทั้ง 2 ห้อง และเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดต่างกัน

3. กิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด ประกอบด้วยการเลาเรื่องหนังสือ และการหาปัญหา โดยกลุ่มทดลองที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมเลาเรื่องหนังสือ ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 เข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา

4. หนังสืออ่านเพิ่มเติม ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ซึ่งรวบรวมโดยกรมวิชาการ จำนวน 30 ชื่อเรื่อง ซึ่งผู้วิจัยร่วมกับครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต คัดเลือกเฉพาะเรื่องที่เนื้อหาตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และกำหนดการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 ชื่อเรื่อง เพื่อใช้ในการทดลอง 8 ครั้ง ชื่อเรื่องละ 35 เล่ม

5. ตัวแปรที่จะศึกษาประกอบด้วย

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ

5.1.1 การเรียนที่มีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนโดยเข้าร่วมกิจกรรมเลาเรื่องหนังสือ

5.1.2 การเรียนที่มีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนโดยเข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือความเข้าใจในการอ่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่มีเนื้อหาสาระอิงหลักสูตร และช่วยให้การเรียนรู้ การสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในแบบเรียนมากขึ้น นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ตามความเหมาะสมของวัยและความสามารถในการอ่าน (กรมวิชาการ. 2531 : คำชี้แจง)

2. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถแปลความ ที่ความ ชยบายความ จับใจความสำคัญ และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ (สุวิธ แทนปิ่น. 2517 : 5)

3. กิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด หมายถึง

3.1 การเล่านิทาน หนังสือ หมายถึง ภาษพูดถึงหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ตามแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด

3.2 การทำปัญหา หมายถึง การทำปัญหาจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ครั้งละ 5 ปัญหา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้เรียบเรียงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. ความหมายของการอ่าน
2. จุดประสงค์ของการอ่าน
3. ความเข้าใจในการอ่าน
4. หนังสืออ่านเพิ่มเติม
5. กิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นการมองเห็น การออกเสียงได้ มีกระบวนการต่อเนื่องเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกนึกคิดและมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้อ่าน สามารถสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนความคิดระหว่างผู้เรียนกับผู้อ่าน (Arrowsmith. 1970 : 84)

③ ชแตรง (Strang. 1967 : 8) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านมิได้หมายถึงการมองเห็น การออกเสียงคำ และการจำความหมายของคำใด ๆ ได้เท่านั้น ยังหมายถึงการที่ต้องใช้ความคิด ความรู้สึก และจินตนาการอีกด้วย การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านออกมาเป็นความคิด และนำความคิดไปใช้ประโยชน์

การอ่านเป็นการตีความสิ่งพิมพ์หรือตัวหนังสือที่โช้นแทนคำพูดอย่างมีความหมาย ทำให้เกิดการเรียนรู้ การอ่านจะได้ผลก็ต่อเมื่อผู้อ่านเข้าใจตรงกับผู้เขียน (Harris and Sipay. 1971 : 13)

④ การอ่าน หมายถึง การวาดตามตัวหนังสือ คุ้ใจความจากตัวหนังสือหรือพิจารณาคุ้เพื่อให้เข้าใจ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2528 : 900) นอกจากนั้น กรมวิชาการ (2527 : 617) ยังได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการออกเสียงตามตัวอักษร คุ้หรือเข้าใจความหมายตามตัวอักษร เช่น อ่านออกเสียง อ่านในใจ สังเกตหรือเพื่อให้รู้และเข้าใจ

การอ่าน หมายถึง กระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล การเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ตลอดจนสามารถนำความหมายนั้นไปใช้ให้ถูกต้องและเป็นประโยชน์ (อัญชลี แจ่มเจริญ. 2526 : 82)

จากความหมายของการอ่าน ดังกล่าวนั้นแล้วข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า การอ่านคือ การเข้าใจความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และสรุปความ จากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์ของการอ่าน

③ ในการอ่านแต่ละครั้งของผู้อ่านแต่ละคน ผู้อ่านจะต้องตั้งจุดประสงค์ในการอ่านไว้ก่อนว่า ต้องการอ่านเพื่ออะไร การอ่านของแต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะอ่านเพราะความอยากรู้เพื่อความเพลิดเพลิน หรืออาจจะอ่านเพื่อการศึกษาก็ได้ การอ่านที่ดีต้องมีจุดประสงค์แน่นอน ดังที่ สนิท สัตย์โยภาส (2526 : 74) ให้จุดประสงค์ในการอ่านไว้ว่า

1. เพื่อให้อ่านออก ทั้งอ่านออกเสียงและอ่านในใจ
2. เพื่อให้อ่านแตก คืออ่านได้รวดเร็ว พร้อมทั้งนำสิ่งที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์
3. เพื่อให้อ่านเป็น คือรู้จักแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน และนิสัยรักการอ่าน

① ณะอบ โปษะภณณะ (2526 : 107) ได้แบ่งจุดประสงค์ของการอ่านไว้ 2 ประเภท คือ

1. เพื่อให้รู้ การอ่านไม่ว่าเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ จุดประสงค์มาก่อนก็เพื่อให้รู้ ให้เข้าใจ เช่น การอ่านสลากกาชา เพื่อรู้และเข้าใจ จะได้กินยาถูกและไม่เกิดอันตราย
2. เพื่อให้เกิดความบันเทิง การอ่านเป็นยาอายุวัฒนะอย่างหนึ่ง เป็นอาหารใจทำให้เกิดความเพลิดเพลิน หนังสือสามารถสร้างจินตนาการ และเราอารมณ์ผู้อ่านให้คล้อยตาม

สนิท ทังทวี (2528 : 112) กล่าวถึงจุดประสงค์ของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นสื่อความหมายอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยทั่วไปแล้วผู้อ่านจะมีจุดประสงค์ในการอ่านอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังนี้

1. เพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ
2. เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น

3. เพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง
4. เพื่อศึกษาค้นคว้า
5. เพื่อต้องการให้เป็นที่ยอมรับของสังคม
6. เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน

5) เกร และโรเจอร์ส (Gray and Rogers. 1960 : 54) ได้ศึกษาคำตอบของเด็กและผู้ใหญ่ จำนวน 140 คน ซึ่งสรุปจุดประสงค์ของการอ่านได้ดังนี้

1. เพื่อขยายความคิด ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ
2. เพื่อให้เกิดอุปนิสัยที่ดีในการอ่าน
3. เพื่อความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน
4. เพื่อใช้เวลา
5. เพื่อช่วยให้ทราบและเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำวัน
6. เพื่อความพอใจของแต่ละบุคคล
7. เพื่อช่วยในการดำเนินชีวิตประจำวัน
8. เพื่อช่วยให้เกิดความสนใจในอาชีพที่จะประกอบในภายหน้า
9. เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพ
10. เพื่อการเลื่อนตำแหน่งในอาชีพ
11. เพื่อให้สามารถเผชิญกับความต้องการต่าง ๆ ทางสังคมของแต่ละคนได้
12. เพื่อพัฒนาตนเอง รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรม

อิมเมส และพาทิค (Emans and Patyk. 1967 : 300) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน พบว่าเยาวชนส่วนใหญ่อ่านเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและหาความรู้เพิ่มเติม แะขณะเดียวกันก็อ่านเพื่อการเข้าใจสังคม และเพื่อให้ได้รับประสบการณ์ทางด้านสุนทรียภาพ

4) อัมพร สุขเกษม (2520 : 5 - 6) ได้แบ่งจุดประสงค์ในการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิงหรือพักผ่อน
2. อ่านเพื่อหาความรู้ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานในเรื่องที่อ่านพอสมควร และต้องจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ มีการบันทึกไว้ บางทีต้องอาศัยการท่องจำด้วย

3. อ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี และตั้งปัญหาถามตนเองอยู่เสมอในขณะที่อ่าน แล้วตอบปัญหาให้ตัวเอง ซึ่งจะเป็นการเสริมความคิดเป็นอย่างดี

รณจิวน อินทรกำแหง (2520 : 19 - 20) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ในการอ่านไว้
อย่างละเอียดว่า อ่านเพราะอยากรู้ ความอยากรู้เป็นธรรมชาติของมนุษย์ อยากรู้เรื่องราวของคนอื่น เรื่องความเคลื่อนไหว ทั้งในบ้านและนอกบ้าน อยากมีความรู้เรื่องทั่ว ๆ ไป ซึ่งหากจะได้ตามผู้อื่น ตลอดเวลาย่อมเป็นไปไม่ได้ จำต้องหาอ่านหนังสือซึ่งหยิบอ่านได้ทุกเวลา อ่านเพราะต้องการศึกษาค้นคว้าสิ่งปัจจุบันจำต้องแข่งขัน คือต้องพยายามรู้ใหม่มากกว่าคนอื่น ให้รู้มากกว่าความรู้ที่ได้รับจากชั้นเรียน บางครั้งความจำเป็นในเรื่องนี้บังคับให้กลายเป็นคนรักการอ่าน รักหนังสือ จนกลายเป็นนิสัยที่ติดตัวตลอดไปก็มี หรืออ่านเพราะต้องการปรับปรุงอาชีพการงานของตนไปจนถึงความรอบรู้ในการที่จะเข้ากับคนอื่น และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ จุดประสงค์ในการอ่านที่คนส่วนใหญ่ทำไว้คือ อ่านเพราะต้องการพักผ่อน ต้องการความเพลิดเพลิน การอ่านเป็นการหาความเพลิดเพลินที่ลงทุนอย่างประหยัดที่สุด แต่ได้รับผลกำไรคุ้มค่า นอกจากนั้นผู้อ่านอาจจะอ่านเพื่อต้องการแก้ปัญหาในใจ ในชีวิตของแต่ละคน แต่ละครอบครัวที่พบปัญหามากมายเป็นปัญหามานานชนิด และมีอยู่มากที่เป็นปัญหาคับใจปรึกษาใครไม่ได้ จึงต้องอาศัยหนังสือเป็นที่ปรึกษา เพราะปลอดภัยกว่าการปรึกษาทั้งปวง และประการสุดท้าย ผู้อ่านอาจจะมีจุดประสงค์เพื่อชดเชยอารมณ์และความปรารถนาของตน เพราะมนุษย์ย่อมมีความต้องการตามอารมณ์และความปรารถนา ถ้าทำได้สำเร็จก็เป็นความสุข ถ้าไม่ได้ดังปรารถนา ก็ทรมานทรมาย จำต้องหาทางออกที่ปลอดภัยที่สุด คือชดเชยด้วยการอ่าน

จะเห็นได้ว่า จุดประสงค์ในการอ่านส่วนใหญ่เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิดและความบันเทิงใจเป็นสำคัญ

ความเข้าใจในการอ่าน

ชาวลี แพร่พิบูล (2520 : 134) กล่าวถึง ความหมายของความเข้าใจไว้ว่า
ความเข้าใจคือ ความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุผล ความเข้าใจเป็นสมรรถภาพขั้นต้นของตัวปัญญา เป็นความพยายามของสมองที่จะคิดแปลง

ปรับปรุงความรู้ใหม่รูปลักษณะใหม่เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่แปลกออกไป แต่ยังมีบางอย่าง คล้ายคลึงกับของเดิมอยู่บ้าง ความเข้าใจสามารถแสดงออกด้วยพฤติกรรม 3 ประการ คือ

1. การแปลความ คือการแปลเรื่องราวหรือข้อความเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่
 2. การตีความ คือการเก็บความคิดเดิมมาขึ้นตีกลใหม่ การจัดเนื้อเรื่องใหม่ เป็นการมอง ในแง่ใหม่ ค้นหาเปรียบเทียบทั้งความสำคัญ และความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้นจน ย่นเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ คือการขยายความคิดให้กว้างไกล โดยอาศัยความสัมพันธ์กับ สถานการณ์เดิมที่ได้รับในตอนต้น

ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำ และความหมายของ ประโยค จับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้ รู้จักรวบรวมหน่วยความคิดและเข้าใจความคิดของเรื่อง ซึ่งความเข้าใจต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องต่อเนื่องกัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2530 : คำนำ)

เวนไรท์ (Wainwright. 1972 : 38) กล่าวว่า ผู้อ่านแล้วจะสามารถเข้าใจเรื่องใดก็ จะต้องมีคามสามารถดังนี้

1. เก็บใจความสำคัญและระลึกได้เมื่อต้องการ
2. เลือกอ่านแต่หัวข้อที่สำคัญ
3. ตีความของใจความสำคัญและแนวความคิดในเรื่องใด
4. สรุปเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้
5. สรุปและประเมินค่าเรื่องราวที่อ่านได้
6. เชื่อมโยงความรู้ที่ได้มากับประสบการณ์

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 234) กล่าวว่า องค์ประกอบที่ จะก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมีพื้นฐานมาจาก

1. การเข้าใจความหมายของคำ เป็นรากฐานสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ถ้าเข้าใจ ความหมายของศัพท์ชัดเจนและกว้างขวางย่อมช่วยให้เข้าใจประโยคและเรื่องราวที่อ่านได้

2. การเข้าใจหน่วยความคิด เพื่อให้เข้าใจประโยค เด็กจะต้องอ่านเป็นหน่วยความคิด คือแบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำให้ไ้ความหมายของคำที่ต่อเนื่องเป็นกลุ่ม ๆ แทนการอ่านทีละคำ จะทำให้ เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการอ่านแต่ละประโยค

3. การเข้าใจประโยค คือ การเอาหน่วยความคิวย่อยมาสัมพันธ์กันจนได้ความเข้าใจประโยค

4. การเข้าใจตอน คือความสามารถที่จะนำประโยคแต่ละประโยคตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กันจึงจะอ่านได้เข้าใจขึ้น

5. การเข้าใจเรื่องราว คือจะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ ในแต่ละตอน

แฮฟเนอร์ และจอลลี (Hafner and Jolly. 1972 : 147) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นสิ่งสำคัญและสรุปว่า หากต้องการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่านว่ามีความเข้าใจในการอ่านมากน้อยเพียงใดนั้น ให้ดูจากความสามารถต่อไปนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ จากเรื่องราวที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจงหรือสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้อย่างถูกต้อง
3. จดจำและสามารถบรรยายสิ่งที่อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
5. แยกได้ว่ารายละเอียดตอนใดสำคัญ ตอนใดไม่สำคัญ
6. บอกได้ว่าตัวอย่างหรือคำอธิบายประกอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับเนื้อความสำคัญ

ตอนใด อย่างไร

7. บอกได้ว่าประโยคใดเป็นประโยคแสดงเนื้อความสำคัญหรือใจความของเรื่องราวที่อ่านได้

8. บอกได้ว่าเนื้อหาของสิ่งที่อ่านมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร

9. แสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

10. บอกได้ว่าในการเขียน ผู้อ่านยึดแนวอะไรในการจัดเรียบเรียง เช่น เวลา สถานที่ เหตุผล ฯลฯ

เหตุผล ฯลฯ

11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้นหรือความหมายที่ไม่ได้แสดงไว้ตรง ๆ

12. บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร

13. นอกวัตถุประสงค์ในการ เขียนซึ่งผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้ตรง ๆ ได้

14. นอกข้อความตอนใดผู้เขียนใช้สัญลักษณ์ ถ้อยคำเปรียบเทียบหรือเครื่องหมายทางภาษาอื่น ๆ อย่างไร และมีความหมายอย่างไร

เบอร์ตัน (Burton. 1956 : 321) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจในการอ่านว่า ท้องอาศัยความสามารถหลายด้านประกอบกัน คือ

1. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. จินใจความสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
5. แยกประเภทและคาดคะเนใจดวงหน้า

เพ็ญศรี รังสิยาภูล (2528 : 124) กล่าวว่า วิธีที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมี 2 ประการ คือ

1. ก่อนอ่านตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน โดยถามตนเองว่า ต้องการจะทราบอะไรในการอ่านแต่ละครั้ง
2. เมื่อทราบจุดมุ่งหมายแล้ว ควรเลือกวิธีการอ่านด้วยวิธีที่รวดเร็วในการอ่านให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและลักษณะของเรื่องที่อ่าน

ดิลเลอร์ และอลสัน (Diller and Olson. 1977 : 68) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนอกจากการแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความสำคัญแล้ว นักเรียนหรือผู้อ่านควรมีความสามารถในการสรุปความด้วย ซึ่งหมายถึง การที่ผู้อ่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของข้อเท็จจริงที่ผู้เขียนกล่าวไว้อย่างชัดเจนและจากความหมายที่ซ่อนอยู่ในข้อความที่อ่าน รวมทั้งผู้อ่านจะต้องรู้ว่าข้อเท็จจริงใดในข้อความมีส่วนช่วยให้เกิดการสรุปที่ถูกต้อง

นอกจากนี้ บุช และฮูบเนอร์ (Bush and Huebner. 1970 : 46) ยังได้กล่าวว่า ควรเริ่มฝึกทักษะความเข้าใจในการอ่านให้แก่เด็กเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นต้น ๆ โดยฝึกให้สรุปจากเรื่องย่อ พินัยเนื้อเรื่องหรือข้อความที่น่ามาฝึกควรมีความยากง่ายและความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนด้วย และในการที่ผู้อ่านจะมีความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ และสรุปความได้นั้น คัสเชนเบอร์รี่ (Cushenbery. 1969 : 37) มีความเห็นว่า ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในการอ่าน

โคคอนข้างที่ พร้อมทั้งรู้จักสังเกตความคิดเป็นกฎเกณฑ์ไปสู่ความสำคัญของข้อความ ซึ่งความคิดเห็นนี้ สอดคล้องกับความคิดเห็นของ เกทส์ (ปรัชญา เกอทุน. 2519 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Gates. 1974 : 356) ซึ่งมีความเห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านควรพิจารณาได้จากลักษณะดังต่อไปนี้คือ

1. ชนิดของความเข้าใจในการอ่าน มีอยู่หลายชนิด คือ
 - 1.1 อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญหรือเก็บใจความทั่ว ๆ ไป
 - 1.2 อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ
 - 1.3 อ่านเพื่อคาดการณ์ว่าเรื่องจะจบอย่างไร
 - 1.4 อ่านเพื่อรวบรวมเรื่องหรือย่อโดยนำมาเขียนใหม่
 - 1.5 อ่านเพื่อศึกษาคำแนะนำต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องมือ
 - 1.6 อ่านเพื่อเปรียบเทียบ
 - 1.7 อ่านเพื่อจำความ
2. ช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่าน เด็กจะอ่านได้ดีก็เพียงใดขึ้นอยู่กับความสั้นยาวของเรื่องที่จะอ่านและความสามารถทางสติปัญญา
3. ระดับความเข้าใจในการอ่าน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น สติปัญญา ความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจศัพท์พจนานุกรม และวิธีการพิเศษสำหรับผู้อ่านแต่ละคน
4. ระดับความรวดเร็วในการ เข้าใจสิ่งที่จะอ่าน ต้องอาศัยความเข้าใจศัพท์ ความสามารถในการฝึกเห็นภาพพจนานุกรม

ลักษณะของการอ่านเพื่อความเข้าใจดังกล่าว เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ ดังนั้นการที่จะได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างแท้จริง จึงควรได้รับการฝึกฝนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเพื่อจะได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่

หนังสืออ่านเพิ่มเติม



การเรียนรู้ของคนเรามีอยู่หลายรูปแบบ นับตั้งแต่การเรียนรู้จากผู้ที่ใกล้ชิดในครอบครัว จากสิ่งแวดล้อมในสังคม หรือจากโรงเรียน แต่การเรียนรู้ที่จะกล่าวถึงนี้เป็น การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้เนื่องจากการเรียนในห้องเรียน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยการอ่านหนังสือ

เพิ่มเติมจากหนังสือเรียน ซึ่งเป็นหนังสือบังคับที่มีเนื้อหาสาระโดยสังเขปเป็นพื้นฐานสำหรับหา
ความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง

ข้อต่าง ๆ ที่ใช้เรียนหนังสือที่ใช้เสริมความรู้จากหนังสือเรียน มีเรียกกันอยู่หลายชื่อ เช่น หนังสืออ่านประกอบ หนังสือเสริมประสบการณ์ หนังสืออ่านเพิ่มเติม ฯลฯ ชื่อเหล่านี้ก่อให้เกิดความสับสนเข้าใจในหมู่นักวิชาการ ครูผู้สอน และบุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ควรจะถือตามกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ในคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ วก 419/2522 ลงวันที่ 11 ตุลาคม 2522 ข้อ 1.2 ว่า "หนังสืออ่านเพิ่มเติม คือหนังสือที่มีสาระองค์หลักสูตร สำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองตามความเหมาะสมของวัยและความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล หนังสือประเภทนี้เคยเรียกว่า หนังสืออ่านประกอบ" (สุภรณ์ สุภาพงศ์. 2529 : 66)

วลีชัย ปราสาททองโอสถ (2520 : 37) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่มีเนื้อหาอันเป็นประโยชน์แก่เด็กทั้งในแง่การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากแบบเรียน มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้การศึกษาค้นคว้าวิชาต่าง ๆ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินและแทรกเรื่องราวที่น่าสนใจสำหรับเด็กไว้ด้วย

หนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นหนังสือที่เขียนขึ้นสำหรับเด็ก จะแตกต่างจากหนังสือสำหรับเด็ก ตรงที่เนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีส่วนสัมพันธ์กับเนื้อหาของหลักสูตร หนังสืออ่านเพิ่มเติมนับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะหนังสืออ่านเพิ่มเติมจะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ทางวิชาการ โดยที่เด็กไม่มีความรู้สึกว่าถูกบังคับ (หทัย กันหยง. 2529 : 12)

บันลือ พฤษะวัน (2521 : 58) ได้แบ่งหนังสืออ่านเพิ่มเติมตามลักษณะการใช้ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. หนังสือเสริมทักษะการอ่าน เป็นหนังสือที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเพิ่มทักษะในการใช้ถ้อยคำสำนวนทางภาษาอย่างกว้างขวาง และแตกฉานมากยิ่งขึ้น เช่น หนังสืออ่านทั่ว ๆ ไป หนังสือแบบฝึกหัด หนังสือประเภทพจนานุกรม สารานุกรม ศัพท์านุกรม เป็นต้น

2. หนังสือเสริมประสบการณ์ เป็นหนังสือที่ผู้เรียนได้อ่านเพิ่มเติม เพิ่มประสบการณ์ในการอ่านให้ลึกซึ้งกว้างขวางยิ่งขึ้น หนังสือประเภทนี้จะเจาะลึกเนื้อหาสาระในความรู้เฉพาะวิชา เช่น ลัทธิโลกุตตม นารัก เรื่องในชีวิตประจำวัน เพื่อนบ้านของเรา เป็นต้น

3. หนังสือเสริมความสนใจในการอ่าน เป็นหนังสือที่มุ่งให้ความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ท่อจิตใจของผู้อ่าน ซึ่งมีทั้งบันเทิง (Fiction) และสารคดี (Non - Fiction) เช่น หนังสือ นวนิยาย นิทาน หนังสือพิมพ์และนิตยสาร เป็นต้น

หนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นหนังสือที่มีความชัดเจนเหมาะสมในการใช้และน่าสนใจ เป็น
เครื่องกระตุ้นให้มีความอยากอ่าน เช่น อ่านเข้าใจง่าย ใช้ภาษาที่ และนักเรียนสามารถวัดความรู้
ความเข้าใจของตนได้ เน้นในเรื่องที่สำคัญ และแสดงถึงความทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

(Rockart. 1973 : 280) นอกจากนี้ยังมีลักษณะอื่น ๆ อีก ดังนี้

1. สอดคล้องความต้องการของนักเรียน และวัตถุประสงค์ในการจัดหนังสืออ่านเพิ่มเติมแต่ละประเภท เช่น เพื่อขยายประสบการณ์ในการอ่าน การอ่านเพื่อพักผ่อน หรืออ่านเพื่อแสวงหาความรู้

2. หนังสือนั้นควรเหมาะสมกับความสนใจของเด็กตามวัย

3. หนังสือนั้นควรเหมาะสมกับความสามารถของเด็กที่จะอ่าน ซึ่งประกอบด้วย

3.1 ความเหมาะสมในการใช้ภาษา ควรอยู่ในขอบเขตความสามารถในการอ่านของเด็ก

3.2 ความเหมาะสมกับประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมของเด็ก

3.3 ควรเป็นนิทานสั้น ๆ หลาย ๆ เรื่อง หรือเรื่องใกล้ตัวเด็กมากที่สุด

4. ให้แง่คิดในด้านคุณธรรม จริยธรรม หรือแง่คิดในเชิงสุขภาพจิตสอนใจ

5. เนื้อเรื่องมีแกนสาร สาระ ถูกต้องตามเนื้อความเป็นจริง มีคุณค่าต่อชีวิต มีประโยชน์ น่าสนใจ นอกจากนั้นยังให้ความเพลิดเพลิน ความคิดอยากค้นคว้าเพิ่มเติม

6. ตัวอย่างมีเหตุผล เชื่อถือได้ แจ่มชัด เห็นจริงเห็นจัง ช่วยให้เข้าใจเรื่องได้เป็นอย่างดี (ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. 2521 : 191)

หนังสืออ่านเพิ่มเติม ยังมีความสำคัญในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา คือในทฤษฎีของหลักสูตร นับว่าเป็นวัสดุหลักสูตร (Curriculum Materials) อย่างหนึ่งในด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ และพัฒนาการทางภาษา จักว่าเป็นวัสดุการอ่าน (Reading Materials) ที่สำคัญต่อการส่งเสริมการศึกษาสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษา และในทัศนะของนักทฤษฎีและเทคโนโลยี จักว่าเป็นเทคโนโลยีประเภท Soft - Ware หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate Technology)

ประเภทหนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบที่เหมาะสมที่สุดทั้งในเมืองและในชนบท ซึ่งใช้กัน
อย่างกว้างขวางในทุกระดับของการเรียนการสอน (หทัย หันหยง, 2527 : 29)

นอกจากนั้นแล้ว ลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดี ย่อมช่วยเสริมสร้างคุณภาพในการอ่าน
ของเด็กได้หลายด้านด้วยกัน คือ

1. เสริมสร้างความสนใจในการอ่าน เพราะอ่านแล้วสนุกประทับใจ
 2. เสริมสร้างประสบการณ์ ขยายประสบการณ์เฉพาะเรื่องได้กว้างลึกซึ้ง
 3. ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ตลอดจนการใช้ภาษาหลายรูปแบบ
 4. ช่วยผู้พื้นฐานเสริมความพร้อมในการฝึกอ่าน การฟัง การพูด ฝึกเขียน เลียนแบบอันเป็น
ส่วนสำคัญและจำเป็นอย่างมากสำหรับเด็กเริ่มเรียน
 5. ช่วยส่งเสริมให้รักการอ่าน การใช้เวลาวางให้เป็นประโยชน์ ตลอดจนสนองความ
ต้องการของเด็กที่ต้องการความเป็นอิสระในบางขณะ
 6. ช่วยเชื่อมช่องว่างระหว่างทางบ้านกับตัวเด็ก ในด้านความบกพร่องในความรู้สึกละ
จิตใจโดยการหาสิ่งทดแทนจากการอ่าน
 7. ช่วยเสริมสร้างทักษะประสบการณ์ในรูปการอ่านเร็ว การอ่านในใจ
 8. หนังสืออ่านเพิ่มเติม ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง
- สรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นหนังสือที่เด็กสามารถอ่านและเลือกอ่านได้ในหลายลักษณะ
ด้วยกัน เช่น อ่านเพื่อคนหาคำตอบ อ่านเพื่อขยายประสบการณ์ให้ลึกซึ้งเฉพาะเรื่อง อ่านเพื่อความ
เพลิดเพลิน เพื่อให้เวลาวางให้เป็นประโยชน์ และช่วยเสริมสร้างความสนใจในการอ่านอีกด้วย

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด

10

กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คือการกระทำเพื่อจุดมุ่งหมาย 4 ประการ คือ ประการแรกเป็น
การเร้าใจบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นกลุ่มเป้าหมายให้เกิดความอยากรู้ อยากอ่านหนังสือ โดยเฉพาะ
หนังสือที่มีคุณภาพ เพื่อให้เห็นความจำเป็นและความสำคัญของการอ่าน และประการที่สอง เพื่อแนะนำ
ชักชวนให้เกิดความพยายามที่จะอ่านให้แตกฉาน สามารถนำความรู้จากหนังสือไปใช้ประโยชน์ เกิด
ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ขึ้น ประการที่สาม เพื่อกระตุ้นแนะนำให้อยากรู้ อยากอ่านหนังสือ
หลายอย่าง เปิดความคิดให้กว้าง ใฝ่การอ่านต่อเนื่องจนเป็นนิสัย พัฒนาการอ่านจนถึงขั้นที่สามารถ

วิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ และประการสุดท้าย เพื่อสร้างบรรยากาศที่ร่าเริงใจให้อ่าน

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีความจำเป็นมาก เพราะการอ่านมีอิทธิพลที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ต้องได้รับการส่งเสริม ปักฝน ให้อากาศ ในระยะแรกต้องทำให้สนใจและรู้สึกว่าการอ่านเป็นพฤติกรรมที่ดีและรับสาร จะเจริญงอกงามต่อไปเมื่อมีผู้เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งคน ทำให้เกิดความรู้สึกร่วมหรือแข่งขันกัน แม้จะมีผู้อ่านอยู่ในสังคมมากแล้ว กิจกรรมส่งเสริมการอ่านก็ยังมีความจำเป็นเพื่อพัฒนาการอ่านให้ถึงระดับสามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งที่อ่านได้อย่างเต็มที่

เป้าหมายการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน แบ่งได้ 2 เป้าหมาย คือ ประการแรกเป็นเป้าหมายบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ที่ผู้จัดกิจกรรมประสงค์ให้เกิดการพัฒนาบุคคลและกลุ่ม จะมีระดับความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน จะต้องจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับบุคคลหรือกลุ่มเป้าหมาย และเป้าหมายที่สองเป็นเป้าหมายระดับการพัฒนาที่กำหนดไว้เป็นเกณฑ์ คือ การอ่านออก อ่านได้ทุกถ้อยคำ อ่านเข้าใจความ จับความหมายได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ สังเคราะห์ สิ่งที่ได้จากการอ่าน (กรมวิชาการ. 2528 : 14 - 15)

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด คือการกระทำต่าง ๆ ที่สามารถเร้าใจ ร่าเริง กระตุ้น แนะนำ ให้อยากดูอยากเห็นและสร้างบรรยากาศในการอ่านเพื่อให้กลุ่มเป้าหมาย เกิดความสนใจอยากอ่าน เห็นความสำคัญและจำเป็นของการอ่าน ซึ่งอาจจะมีวิธีการทำได้หลายรูปแบบ เช่น การเล่านิทาน การเล่าเรื่องหนังสือ การทายปัญหา การแสดงหุ่น การจัดนิทรรศการ หรือป้ายนิเทศ การแสดงละคร เป็นต้น (สุชุม เฉลยทรัพย์. 2531 : 259) สำหรับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนั้น นอกจากจะคำนึงถึงบุคคลที่เป็นกลุ่มเป้าหมายแล้ว จะต้องคำนึงถึงเป้าหมายระดับพัฒนาการพื้นฐานในการอ่าน คือความเข้าใจในการอ่านด้วย ดังนั้นกิจกรรมที่สามารถจัดให้เหมาะสมต่อการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน สำหรับการพัฒนาครั้งนี้ มีดังนี้

1. การเล่าเรื่องหนังสือ
2. การทายปัญหา

การเล่าเรื่องหนังสือ

เมื่อบรรณารักษ์เตรียมหนังสือที่น่าสนใจเหมาะสมกับระดับผู้ฟังแล้ว ให้แจ้งถึงวัน เวลา และสถานที่ที่จะจัดกิจกรรม ตัวบรรณารักษ์เองต้องอ่านหนังสือเล่มนั้นให้เข้าใจตลอดทั้งเล่ม เลือกตอนที่ต้องการเน้นสำหรับยกตัวอย่างขณะกำลังเล่า หากตอนที่น่าสนใจอ่านให้ฟัง และหาจุดชมภาพประกอบ เรื่องที่คิดว่าจะทำให้ผู้ฟังสนใจที่สุด ถ้าเนื้อเรื่องยาวมากต้องหามันติกย่อไว้เพื่อทบทวนความจำ การดำเนินกิจกรรมการเล่าเรื่องหนังสือจะเป็นไปตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. เล่าเรื่องตามลำดับที่หามันติกย่อไว้หรือที่จำได้ เสียยังคงชัดเจน
2. ยกตอนที่น่าสนใจจากหนังสือที่เลือกไว้อ่านให้ฟัง เป็นการชักชวนให้ผู้ฟังสนใจส่วนวลีจากการเขียนของผู้แต่งหนังสือเล่มนั้นทำให้อยากอ่านมากขึ้น
3. เล่าลักษณะทั่ว ๆ ไปของหนังสือเกี่ยวกับรูปเล่ม ภาพประกอบ หรือการเข้าเล่มหนังสือ
4. การเล่าเรื่องหนังสือจะเล่าไม่จบ เพราะจุดมุ่งหมายของการให้ผู้ฟังไปอ่านเอง เป็นการชักชวนให้เกิดความสนใจเท่านั้น เมื่อเล่าถึงจุดสำคัญที่เลือกไว้ ก็ชมภาพประกอบให้ผู้ฟังอยากรู้เรื่องต่อ เกิดความกระตือรือร้นต่อการไปอ่านให้จบ
5. เวลาในการเล่า ขึ้นอยู่กับผู้ฟังถ้าเป็นเด็กจะใช้เวลาประมาณ 20 - 30 นาที แต่ถ้าเป็นผู้ใหญ่ อาจใช้เวลา 45 - 60 นาที (วราณี ฐานวงศ์ศานติ. 2531 : 43)

การหาข้อมูลหา

วิธีชักชวนให้ผู้เข้าใช้ห้องสมุดมากขึ้น ห้องสมุดควรจัดกิจกรรมหาข้อมูลหา ให้ผู้ใช้ที่สนใจ การอ่านค้นคว้าหาคำตอบจากหนังสือในห้องสมุด กิจกรรมนี้จะได้รับความสนใจมากในห้องสมุดโรงเรียน เพราะนักเรียนอยู่ในวัยแข่งขันและต้องการรางวัลเป็นสิ่งตอบแทน ต่างกับผู้ใช้บริการห้องสมุดระดับอุดมศึกษา ซึ่งสนใจศึกษาค้นคว้าในวิชาที่ตนกำลังศึกษามากกว่า กิจกรรมหาข้อมูลหาจึงจัดได้ผลดีในห้องสมุดโรงเรียน จุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมคือ

1. เพื่อสนับสนุนการค้นคว้าด้วยตนเอง
2. เพื่อส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้เป็นประโยชน์
3. เพื่อส่งเสริมให้เป็นนักอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

สำหรับผู้ที่ตั้งคำถามนั้น บรรณาธิการจะตั้งจากหนังสือในห้องสมุด ท่องสำราญจะด้วยความรู้ของผู้สนใจในการหาหนังสือ เพื่อจะได้ตั้งคำถามใดเหมาะสม ถ้าเป็นการตอบปัญหาทั่วไป เพื่อแสดง ความสนใจในการใช้หนังสือ บรรณาธิการจะตั้งคำถามเป็นกลาง ถ้าหากจนไม่มีใครตอบถูก การจัด กิจกรรมนี้จะไม่สามารถตั้งถูกผู้ในห้องสมุดได้เลย ฉะนั้นการตั้งคำถามครั้งแรกไม่ควรให้ยากเกินไป ควรให้ผู้ไข้นหาคำตอบได้ง่าย เพราะธรรมชาติของมนุษย์ ถ้าเจอข้อสงสัยครั้งแรก ก็หวังผลตอบแทน ที่เขาช่างตนเอง ถ้าไม่ได้รับผลตอบแทน ความอดทนในการกระทำสิ่งนั้นย่อมลดลง จนในที่สุดอาจเลิก สนใจไปเลยก็ได้ (สุชุม เฉลยทรัพย์, 2531 : 279)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

มัลลิกา เอี่ยมละออ (2526 : ง - จ) ได้ศึกษาผลการเล่าเรื่องหนังสือต่ออัตราการืม หนังสือในห้องสมุดโรงเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลสามเสน โดยทดลอง จัดกิจกรรมให้แกลกลุ่มทดลองจำนวน 93 คน พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีอัตราการืมหนังสือเพิ่มขึ้น มากกว่ากลุ่มควบคุม

* สมจิต เฉลยทรัพย์ (2530 : 40) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับและไม่ได้รับบริการส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด โดย ทำการทดลองกับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน กิจกรรมที่จัดคือ การเล่าเรื่องหนังสือ การเล่นเกม การจัดทำบัตรการ พร้อมบรรณิทัศน์ และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือเป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านสูงกว่า นักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยในต่างประเทศ

อนามบา (Anamba. 1979 : 64 - 71) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงวิธีการที่จะส่งเสริมการอ่านของเด็กวัยก่อนเข้าเรียน และเด็กวัยเรียนด้วยการนำเอาส่วนเค้น ๆ ที่น่าสนใจของหนังสือมาเล่าให้เด็กฟัง ผลจากการวิจัย ปรากฏว่าเด็กมีความสนใจที่จะอ่านหนังสือเพิ่มขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ แบรเคอร์ (Braeder. 1984 : 211 - 215) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าของการเล่าเรื่องหนังสือโดยทำการศึกษากับนักเรียนเกรด 8 ถึง เกรด 12 ที่ โรงเรียนมัธยมจอห์น โอลิเวอร์ ใน แวนคูเวอร์ จากกลุ่มตัวอย่าง 440 คน เล่าเรื่องหนังสือรวม 18 ชื่อเรื่อง แล้วใช้แบบสอบถามวัดค่าความสนใจในการอ่าน และค่าความรู้สึกของนักเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนอ่านเรื่องที่นำมาเล่าเรื่องหนังสือมากกว่าเรื่องจากที่อ่าน ๆ และนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการเล่าเรื่องหนังสือช่วยให้รู้เรื่องหนังสือที่จะอ่านได้ดี ส่วนในด้านความรู้สึกพบว่า การเล่าเรื่องหนังสือสร้างบรรยากาศเป็นกันเอง ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบรรณารักษ์ และช่วยสร้างนิสัยรักการอ่าน

ลอว์สัน (Lawson. 1984 : 3338 - A) ได้ศึกษาดังสถานที่จัดแสดงหนังสือและโฆษณาหนังสือที่มีผลต่อจำนวนการอ่านหนังสือและลักษณะของหนังสือที่อ่านโดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จาก 2 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 ห้องเรียน แต่ละโรงเรียนจะแยกออกเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 จะเลือกหนังสือมาอ่านจากหนังสือที่เลือกมาจัดแสดงแยกไว้ต่างหากในห้องสมุด กลุ่มที่ 2 จัดให้ได้รับการเล่าเรื่องหนังสือจากบรรณารักษ์พร้อมทั้งรายชื่อหนังสือ และอ่านคำโฆษณาแนะนำหนังสือ จากป้ายประกาศในห้องเรียน แล้วจึงมาเลือกอ่านหนังสือในห้องสมุดเอง กลุ่มที่ 3 เลือกอ่านหนังสือในห้องสมุดโดยไม่ได้รับการแนะนำใด ๆ ทั้งสิ้น ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ ผลปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ที่เลือกหนังสืออ่านจากหนังสือที่ได้รับการคัดเลือกมานำมาแสดงไว้นั้นอ่านหนังสือมากกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการวิจัยแสดงว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มนี้ เลือกหนังสือประเภทต่าง ๆ ต่างกันแต่ไม่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่มีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน โดยเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดแตกต่างกัน จะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้า ได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมหาบุศย์ (พิทักษ์ดารารุณ) เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2533 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากห้องเรียนมา 2 ห้องเรียน จากจำนวนทั้งหมด 6 ห้องเรียน แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ เรียงลำดับคะแนนการสอบ วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จำนวน 30 ข้อ จากมากไปหาน้อยแล้วคิดคะแนน 25 % ของกลุ่ม ที่ได้คะแนนสูง มีกี่คน สุ่มมา 3 คน และ 25 % ของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำมีกี่คน สุ่มมา 3 คน ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนปานกลางสุ่มมา 8 คน แต่ละห้องจึงมีกลุ่มตัวอย่าง 14 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ห้อง จำนวน 28 คน บันทึกรายชื่อไว้ กำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่อง หนังสือ กลุ่มทดลองที่ 2 เข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตทั้ง 2 กลุ่ม

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักเรียนทั้งหมด และจำนวนนักเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านแต่ละระดับ

ห้องเรียน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด	ระดับความเข้าใจในการอ่าน			รวม
		ระดับสูง	ระดับปานกลาง	ระดับต่ำ	
1	33	3	8	3	14
2	35	3	8	3	14
รวม	68	6	16	6	28

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่จัดในครั้งนี้ คือการเล่าเรื่องหนังสือ และการทายปัญหา ซึ่งทั้ง 2 กิจกรรมนี้ใช้เนื้อหา จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม และหนังสือข้อเดียวกัน ทดสอบการทดลอง 8 ครั้ง ต่างกันเฉพาะการใช้กิจกรรมเท่านั้น ซึ่งการทดลอง 8 ครั้ง จะใช้แผนการจัดกิจกรรมต่อไปนี้

แผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด
กลุ่มทดลองที่ 1 กิจกรรมการเล่าเรื่องหนังสือ

วันจันทร์และพฤหัสบดี.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา 12.30-13.20 น.

ความคิรวายย่อ

1. กิจกรรมการเล่าเรื่องหนังสือ เป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งที่กระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะอ่านหนังสือและพัฒนาตนเองให้มีความรักการอ่าน
2. กิจกรรมการเล่าเรื่องหนังสือ เป็นการให้หนังสือที่มีอยู่ในห้องสมุดนำมาเล่าให้เกิดประโยชน์ สามารถดึงดูดใจให้เกิดใช้ความคิดและซักถาม ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่าน

เนื้อหา

สัปดาห์ที่ 1 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง "การออกกำลังกาย"

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

อธิบายหลักการปฏิบัติและหลักในการเลือกปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกาย การพักผ่อน และปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

สัปดาห์ที่ 2 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง "อุบัติเหตุเกิดขึ้นได้"

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

บอกสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ และเสนอวิธีการหลีกเลี่ยงอันตรายที่เกิดจากอุบัติเหตุได้

เนื้อหา

สัปดาห์ที่ 3 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง "โรคลายไขเจ็บ"

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

บอกสาเหตุอาการ และวิธีป้องกันโรคที่พบในท้องถิ่นได้

เนื้อหา

สัปดาห์ที่ 4 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง "กินคือยูก"

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

สามารถเลือกซื้อและเลือกใช้น้ำมันพืชและบริการทางสุขภาพได้อย่างถูกต้องปลอดภัย

เนื้อหา

สัปดาห์ที่ 5 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง "สิ่งแวดล้อมของหนูแวน"

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

อธิบายปัจจัยในการดำรงชีวิตของพืช และจำแนกพืช พืชไร้ดอก พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบได้

เนื้อหา

สัปดาห์ที่ 6 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง "สัตว์รอบตัวเรา"

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จำแนกประเภทสัตว์ที่มีกระดูกสันหลัง และไม่มีกระดูกสันหลังได้

เนื้อหา

สัปดาห์ที่ 7 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง "เก่งกับเจ้าเสือ"

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

อธิบายหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัวในการปฏิบัติครอบครัวได้

เนื้อหา

สัปดาห์ที่ 8 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง "ครอบครัวลูกนก"

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เสนอวิธีการปฏิบัติตน หรือกิจกรรมที่เกิดจากการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้

สื่อและอุปกรณ์

หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เพื่อใช้ในการกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ
สัปดาห์ละ 1 ข้อเรื่อง

กิจกรรม

1. ผู้วิจัยเล่าเรื่องหนังสืออ่านเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 2 ข้อเรื่อง
2. ให้นักเรียนอ่านหนังสือทั้งระบบข้างต้น
3. สรุปสาระสำคัญร่วมกัน

การประเมินผล

ใช้วิธีสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ การอ่านหนังสือ และการร่วม
สนทนาสาระสำคัญ ความถูกต้องเชิงพฤติกรรมในแต่ละสัปดาห์

สรุป

ผู้วิจัยแจ้งให้นักเรียนทราบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ให้อ่านในวันนี้ มีบริการแก่นักเรียน
ในห้องสมุด นักเรียนสนใจหรือไม่เข้าใจที่ไหน ให้ไปยืมอ่านได้

แผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด

กลุ่มทดลองที่ 2 กิจกรรมการหาปัญหา

วันอังคารและศุกร์.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา 12.30 - 14.20 น.

ความคาดหวัง

1. กิจกรรมการหาปัญหา เป็นกิจกรรมที่สามารถดึงดูดให้ผู้เข้าใช้ห้องสมุดมากขึ้น โดยเฉพาะห้องสมุดโรงเรียน
2. กิจกรรมการหาปัญหา ทำให้นักเรียนสนใจที่จะค้นหาคำตอบจากหนังสือที่อยู่ในห้องสมุด รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ใช้เช่นเดียวกับกลุ่มทดลองที่ 1

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สัปดาห์ละ 2 ชื่อเรื่อง
2. ปัญหาสำหรับหา สัปดาห์ละ 5 ปัญหา
3. กระดาษเปล่า สำหรับแจกนักเรียนในการหาปัญหา

กิจกรรม

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม
2. ให้นักเรียนอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม สัปดาห์ละ 2 ชื่อเรื่อง
3. แจกกระดาษเปล่า พร้อมกับคำถามกลุ่มละ 5 คำถาม ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันตอบ
4. เก็บปัญหาและคำตอบ
5. ผู้วิจัยเฉลยปัญหาร่วมสรุปของกลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุด (ข้อละ 3 คะแนน)

การประเมินผล

สังเกตจากการอ่านหนังสือที่ให้ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม และการพูดคุย
ซักถามระหว่างเฉลยปัญหา

สรุป

ปัญหาที่ผู้วิจัยนำมาทลายในแต่ละสัปดาห์นี้ ส่วนหนึ่งจะเกี่ยวข้องกับบทเรียนกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิต และหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่นักเรียนอ่านไปแล้ว สำหรับหนังสือเหล่านี้ทางห้องสมุด
เตรียมจัดบริการแก่นักเรียนแล้ว นักเรียนคนใดสนใจก็ไปยืมอ่านได้

2. หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 รวบรวมโดยกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ มีจำนวนทั้งสิ้น 30 ชื่อเรื่อง และคัดเลือกมา 8 ชื่อเรื่อง ตามระยะเวลาในการทดลอง 8 ครั้ง โดยมีวิธีการคัดเลือกดังนี้

2.1 ผู้วิจัยร่วมกับครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ศึกษาเรื่องราวในหนังสืออ่านเพิ่มเติมแต่ละชื่อเรื่อง ว่ามีเรื่องราวเกี่ยวกับอะไรเป็นหลัก บันทึกไว้

2.2 ศึกษาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้งระดับค่าที่ 1 - 8 ของกาเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

2.3 คัดเลือกหนังสืออ่านเพิ่มเติม ที่มีเนื้อหาตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้งระดับค่าที่ 1 - 8 จำนวน 8 ชื่อเรื่อง เพื่อใช้ในการทดลอง 8 ครั้ง ตามแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมภาษาอ่านของห้องสมุด

3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการทดลอง เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ทัวเลือก โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตร แผนการสอน และแบบเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พุทธศักราช 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ

3.2 ศึกษาหนังสือแบบเรียนสมบูรณแบบ แบบทดสอบจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของสำนักพิมพ์วัฒนาพานิช

3.3 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบ การเขียนข้อสอบ และเทคนิคการวิเคราะห์ข้อสอบ จากเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล แพทย์กุล (2520 : 134 - 228)

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านแบบปรนัย 4 ทัวเลือก จำนวน 50 ข้อ เพื่อคัดเลือกให้เหลือ 30 ข้อ

3.5 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกข้อสอบ และวัดผล คือ ดร.สุนันท์ ศลโกสุม ตรวจสอบแก้ไขปรับปรุง

3.6 นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปทดสอบ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนข้อใดตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน ข้อใดตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3.7 นำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ ตามเทคนิควิธีการวิเคราะห์ทางสถิติที่เรียกว่า - High - Low

27 Percent Group of Item Analysis ของ ฟาน (Fan. 1952 : 32)

3.8 นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปให้ คร.สุภัทท์ ศอโกศล ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

3.9 นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบแต่ละข้อมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเคอร์ วิการ์คสัน (ลวัน สายเขต และอังคณา สายเขต. 2531 : 168)

3.10 นำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

การดำเนินการทดลอง

แบบแผนการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนที่เรียกว่า Randomize Control Group Pretest-Posttest Design (ลวัน สายเขต และอังคณา สายเขต. 2531 : 216 - 217)

ตาราง 2 แสดงแบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง	ค่าแตกต่าง
E1	T_1	X_a	T_2	DE_1
E2	T_1	X_b	T_2	DE_2

T_1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

T_2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

X_a แทน การเรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยเข้าร่วมกิจกรรมการเล่าเรื่อง
หนังสือ

X_0	แทน	ค่าเฉลี่ยโคอีมนิ่งสื่ออ่านเพิ่มเติม โดยเข้าร่วมกิจกรรมการหาปัญหา
E_1	แทน	กลุ่มทดลองที่ 1 (Experimental Group 1)
E_2	แทน	กลุ่มทดลองที่ 2 (Experimental Group 2)
D	แทน	ค่าแตกต่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และความแปรปรวนของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในกาชอ่าน
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group
3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group
4. เปรียบเทียบความแตกต่างความเข้าใจในการอ่าน หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 กับกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Independent Group

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์แบบทดสอบ

การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยคำนวณจากสูตร KR-20 (ลำน สายบท และอังกษา สายบท. 2531 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum p q}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ

p	แทน	สัดส่วนของบุุคคลอบุคคลแต่ละข้อ
q	แทน	สัดส่วนของบุุคคลอบุคคลแต่ละข้อ
Σpq	แทน	ความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ
s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด

2. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์วัฑนะ. 2527 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนนักเรียน

3. การหาค่าความแปรปรวน (Variance) โดยคำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์วัฑนะ. 2527 : 74)

$$s^2 = \frac{n \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{n(n - 1)}$$

เมื่อ	s^2	แทน	ความแปรปรวน
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Independent Group (ฉวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 84)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

5. การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group (อ่าน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 87)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ	D	แทน	ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนคู่

ผลการศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองและการแปลความหมายเป็นที่เข้าใจตรงกัน จึงได้ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
- $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
- S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
- t แทน ค่าวิกฤต

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กระทำเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งเรียน โดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ
2. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งเรียน โดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมทายปัญหา
3. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 กับกลุ่มทดลองที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งเรียน โดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ

ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มทดลองที่ 1 ทำแบบทดสอบวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จำนวน 30 ข้อ จากนั้นกลุ่มทดลองจะได้เข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ รวม 8 ครั้ง แล้ว

ห้ามบททดสอบชุดเดิมอีกครั้งหนึ่ง เมื่อนำเอาแบบทดสอบมาทราวจีให้คะแนนและเปรียบเทียบกับ
คะแนนการสอบครั้งแรก ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 3 แสดงคะแนนและผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ผลต่าง
1	19	22	3
2	17	21	4
3	16	20	4
4	15	20	5
5	15	19	4
6	15	17	2
7	14	19	5
8	14	18	4
9	14	17	3
10	13	18	5
11	13	17	4
12	11	14	3
13	10	12	2
14	6	11	5
ΣX	192	245	53
$\bar{X}$	13.71	17.50	3.78
S^2	3.17	3.22	0.05

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งเรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมและเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ มีคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลอง และเมื่อนำเอาผลทางของคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 มาวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังนี้

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1

คะแนน	N	X	$\bar{X}$	S^2	t
ก่อนการทดลอง	14	192	13.71	3.17	*** 13.48
หลังการทดลอง	14	245	17.50	3.22	

ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือแล้ว สามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือ นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ แล้วจะมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งเรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา

ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบทดสอบวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตจำนวน 30 ข้อ จากนั้นกลุ่มทดลองจึงเข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา รวม 8 ครั้ง แล้วทำแบบทดสอบชุดเดิมอีกครั้งหนึ่ง เมื่อนำเอาแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนและเปรียบเทียบกับคะแนนสอบครั้งแรก ปรากฏดังนี้

ตาราง 5 แสดงคะแนนและผลทางของคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ผลทาง
1	18	24	6
2	17	24	7
3	16	21	5
4	15	21	6
5	13	18	5
6	12	18	6
7	11	17	6
8	10	17	7
9	10	17	7
10	10	17	7
11	10	16	6
12	9	14	5
13	7	14	7
14	6	12	6
ΣX	164	250	86
$\bar{X}$	11.71	17.85	6.14
s^2	3.64	3.57	0.07

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งเรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมทบทวนเนื้อหาที่มีคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลอง และเมื่อเอาผลทางของคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2 ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2

คะแนน	N	X	$\bar{X}$	s^2	t
ก่อนการทดลอง	14	164	11.71	3.64	... 29.84
หลังการทดลอง	14	250	17.85	3.57	

ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมทนายปัญหาสามารถทำแบบทดสอบไคคะแนนสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือ นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมทนายปัญหาแล้ว จะมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

เมื่อนำเอาคะแนนการทดสอบของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลอง 2 มาเปรียบเทียบกันแล้วจะปรากฏผลดังนี้

ตาราง 7. แสดงคะแนนและผลทางของคะแนนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

คนที่	กลุ่มทดลองที่ 1			กลุ่มทดลองที่ 2		
	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง	ผลทาง	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง	ผลทาง
1	19	22	3	18	24	6
2	17	21	4	17	24	7
3	16	20	4	16	21	5
4	15	20	5	15	21	6
5	15	19	4	13	18	5
6	15	17	2	12	18	6
7	14	19	5	11	17	6
8	14	18	4	10	17	7
9	14	17	3	10	17	7
10	13	18	5	10	17	7
11	13	17	4	10	16	6
12	11	14	3	9	14	5
13	10	12	2	7	14	7
14	6	11	5	6	12	6
x	192	245	53	164	250	86
$\bar{x}$	13.71	17.50	3.78	11.71	17.85	6.14
s^2	3.17	3.22	0.05	3.64	3.57	0.07

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 สามารถทำแบบทดสอบไค้คะแนนสูงกว่าก่อนการทดลอง และเมื่อนำเอาผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่มมาวิเคราะห์ ปรากฏดังนี้

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{x}$	s^2	t
กลุ่มทดลองที่ 1	14	17.50	3.22	-6.77***
กลุ่มทดลองที่ 2	14	17.85	3.57	

ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ กับนักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือ นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ ก่อนและหลังการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมทายปัญหา ก่อนและหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ กับนักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมทายปัญหา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมหาบุศย์ (พิทักษ์ดารารุณ) เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2533 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากห้องเรียนมา 2 ห้องเรียนจากห้องเรียนทั้งหมด 6 ห้องเรียน และในแต่ละห้องเรียนใช้วิธีจับสลากสุ่มนักเรียนที่มีระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน 3 ระดับ โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จำนวน 30 ข้อ แล้วเรียงลำดับคะแนน จากมากไปหาน้อย คิดคะแนน 25 % ของกลุ่มสูง สุ่มมา 3 คน และ 25 % ของกลุ่มต่ำ สุ่มมา 3 คน ส่วนกลุ่มที่มีระดับคะแนนปานกลาง สุ่มมา 8 คน ในแต่ละห้อง จึงมีกลุ่มตัวอย่าง 14 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ห้องเรียน จำนวน 28 คน บันทึกรายชื่อไว้และกำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 14 คน เข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 14 คน เข้าร่วมกิจกรรมทายปัญหา โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตทั้ง 2 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยทำขึ้น และมี คร. สุนันท์ ศลโกศล ผู้เชี่ยวชาญในสำนักทดสอบเป็นผู้ตรวจแก้ไข ปรับปรุง โดยข้อสอบทุกข้อมีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่น .95
2. แผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด ทั้ง 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ และกิจกรรมทายปัญหา ใช้เนื้อหา จุกประสงค์เชิงพฤติกรรม และหนังสือข้อเดียวกัน ทดลองการทดลอง 8 ครั้ง ต่างกันเฉพาะการใช้กิจกรรมเท่านั้น
3. หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 รวบรวมโดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คัดเลือกมา 8 ชื่อเรื่อง จากจำนวน 30 ชื่อเรื่อง โดยเลือกเรื่องที่เนื้อหาตรงตามจุกประสงค์เชิงพฤติกรรมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เพื่อใช้ในการทดลอง 8 ครั้ง

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จำนวน 30 ข้อ ไปให้แก่นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ห้องทำ
2. นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน แล้วเรียงลำดับคะแนน คิด 25 % ของคะแนนแบ่งออกเป็น 3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก นักเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านสูง 3 คน ปานกลาง 8 คน ต่ำ 3 คน รวมกลุ่มตัวอย่างห้องละ 14 คน
3. กำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ กลุ่มทดลองที่ 2 เข้าร่วมกิจกรรมทายปัญหา โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ที่คัดเลือกไว้ 8 ชื่อเรื่อง
4. ผู้วิจัยจัดกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือให้กลุ่มทดลองที่ 1 ในวันจันทร์ และวันพฤหัสบดี เวลา 12.30 - 13.20 น. รวม 8 ครั้ง ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 เข้าร่วมกิจกรรมทายปัญหาในวันอังคารและวันศุกร์ เวลา 12.30 - 13.20 น. รวม 8 ครั้ง

5. หลังจากทำกิจกรรมทั้ง 2 กลุ่ม ครบทั้ง 8 ครั้งแล้ว ผู้วิจัยจะให้กลุ่มทดลอง ทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จำนวน 30 ข้อ ชุกเก็บอีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้คำนวณค่าต่อไปนี้

1. คะแนนเฉลี่ย
2. ความแปรปรวน
3. ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ $t - test$

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรม เล่าเรื่องหนังสือ มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าก่อน เข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรม ทายปัญหา มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่า ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมทายปัญหาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001
3. นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรม ทายปัญหา มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อสรุป

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงผลการทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด 2 กิจกรรม คือ การเล่าเรื่องหนังสือ และ

การหาปัญหา เพื่อศึกษาว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดแล้ว จะมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ และนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างกัน จะมีความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างไร ผลการทดลอง พบว่า

1. นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่อง หนังสือแล้ว สามารถทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านได้คะแนนสูงกว่าก่อนการทดลอง นั่นก็คือนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือและได้อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนแล้ว จะมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ พุทธบุญพจน์ (2528 : 50) ที่ว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการเล่าเรื่องหนังสือแล้วจะมีความสนใจในการอ่าน และมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

2. นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหาแล้วสามารถทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านได้คะแนนสูงกว่าก่อนการทดลอง นั่นก็คือนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา และได้มีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนแล้ว จะมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น สอดคล้องกับที่ สุชุม เถลยทรัพย์ (2531 : 279) กล่าวว่า กิจกรรมหาปัญหานั้น เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการแข่งขันเป็นวิธีการที่จะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านหนังสือ และเกิดความเข้าใจในเนื้อหาจากหนังสือเล่มนั้น ๆ ด้วย

3. นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหาแล้ว สามารถทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ นั่นก็คือนักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ โบคาร์ท (Bodart. 1979 : 273) ที่ว่า การเล่าเรื่องหนังสือ เป็นการชักชวนให้ผู้อ่านหนังสือเล่มที่นำมาเล่า ส่วนการหาปัญหาเป็นลักษณะของการแข่งขัน ทำให้นักเรียนต้องใช้ความสามารถในการค้นหาคำตอบ และเก็บใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านให้มากที่สุด เพื่อใช้ในการตอบคำถามเป็นผลให้มีความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้น

จากผลการวิจัยดังกล่าวมาแล้วข้างต้น นอกเหนือจากการจัดกิจกรรม รณรงค์เสริมการอ่านของห้องสมุดทั้ง 2 กิจกรรม และการให้เด็กนักเรียนได้อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนแล้ว ยังส่งผลให้การกำหนดทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนมีคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองเป็นอย่างมาก ยังอาจมีสาเหตุมาจาก

1. การวิจัยครั้งนี้ไม่อาจควบคุมการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ นอกจากนักเรียนจะได้อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียนและเข้าร่วมกิจกรรม รณรงค์เสริมการอ่านของห้องสมุดทั้ง 2 กิจกรรมแล้ว ยังได้เรียนจากในห้องเรียนด้วย ทำให้คะแนนการกำหนดทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านมีคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองเป็นอย่างมาก
2. ในการจัดกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ ผู้วิจัยได้ชี้แนะและขยายรายละเอียด ตลอดจนสาระสำคัญในหนังสือมาจนเกินไป เป็นผลให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้อย่างชัดเจน
3. ปัญหาที่นำมาถกกันเป็นปัญหา ที่มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละเนื้อหาในแบบเรียนเป็นผลให้นักเรียนสามารถตอบปัญหาและกำหนดทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านได้คะแนนสูงขึ้นมา

นอกจากเหตุผลที่ทำให้คะแนนการกำหนดทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมาก และจากผลการวิจัยที่ผ่านมา ยังอาจสรุปได้คือว่า

1. ตามธรรมชาติของเด็กที่อยู่ในวัยนี้ จะมีความอยากรู้อยากเห็น เมื่อมีกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ มากกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น เด็กก็จะเกิดความสนใจใคร่รู้ ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องไปถึงความเข้าใจในการอ่านต่อไป (Lamme. 1976 : 21)
2. การเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์เสริมการอ่านเป็นการแนะแนวให้นักเรียนรู้จักหนังสือที่ดีและน่าอ่านมากขึ้น เนื่องจากในห้องสมุดมีหนังสืออยู่เป็นจำนวนมาก นักเรียนจึงไม่อาจตัดสินใจได้ว่าหนังสือเล่มใดเหมาะสมกับความต้องการของเด็ก เมื่อมีสิ่งมาเร้าความสนใจ จึงทำให้นักเรียนสามารถเลือกหนังสือได้ตามความสนใจ
3. การจัดกิจกรรมรณรงค์เสริมการอ่าน เป็นวิธีการชักจูงให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่าน เมื่อพบหนังสือต่าง ๆ ก็เกิดความรู้อยากอ่าน เมื่อได้อ่านด้วยความสนใจก็จะเกิดความเข้าใจและนิยมนิยการอ่านไปในที่สุด

4. การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเอง ในการทำกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง นักเรียนจึงต้องตั้งใจอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาเสียก่อน

5. กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่จัดขึ้น เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะหนังสือที่นำมาใช้กิจกรรม เมื่อนักเรียนมีความสนใจก็จะมีผลถึงความต้องการที่จะทราบเรื่องราวในหนังสือจนเกิดเป็นความเข้าใจในเนื้อหาของหนังสือเล่มนั้น ๆ

แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการอ่าน และเพิ่มความเข้าใจในการอ่านให้เพิ่มขึ้นได้ จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด 8 ครั้ง นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี มีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ส่งผลไปถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู หรือบรรณารักษ์กับนักเรียน ตลอดจนภาพพจน์ที่ดีของห้องสมุด เป็นผลให้นักเรียนเข้าใช้ห้องสมุด อันเป็นแหล่งการอ่านที่สำคัญยิ่ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับบรรณารักษ์

บรรณารักษ์ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โดยเฉพาะการเล่าเรื่องหนังสือและการทายปัญหาอย่างสม่ำเสมอ เลือกใช้หนังสือที่อยู่ในห้องสมุด อันเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตร ให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก เพื่อปลูกฝังให้เกิดนิสัยรักการอ่านอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำเนินชีวิตต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

ครูผู้สอนทุกกลุ่มวิชา นอกเหนือจากการสอนน่าจะศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมและส่งเสริมการอ่านในกลุ่มวิชาของตน เพื่อแนะนำให้นักเรียนไปค้นคว้า อ่านหรือทำแบบฝึกหัด นอกเหนือจากเนื้อหาในบทเรียนที่มอบจำทำ หรืออธิบายไปแล้ว ควรร่วมมือกับบรรณารักษ์ในการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องหนังสือ และการทายปัญหาด้วย

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ผู้วิจัยควรเลือกทำวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดประเภทอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมนั้นควรเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วม และสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเองมากที่สุด

גד הנקראת נ

บรรณานุกรม

กมล จิรกุล. "ความสำคัญของการประถมศึกษา," ศูนย์ศึกษา. 15(2) : 29 ; พฤศจิกายน 2521.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการประเมินผลความก้าวหน้าคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2527. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ, 2528.

_____. รายงานการประเมินผลความก้าวหน้าคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2530. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ, 2531.

ชวาล แพทย์กุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2520.

สุพินา สัจจนันท์. "จะปรับปรุงทักษะในการอ่านได้อย่างไร," วิทยจารย์. 82(12) : 10 - 14 ; ธันวาคม 2529.

ฐศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

บันลือ พงษ์วัน. วรรณกรรมเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

ปริญญ์ เกื้อหนุน. การศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านด้วยวิธีและไม่ใช้การฟังประกอบ.

ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อักสาเนา.

ผะอบ โปษะกฤษณะ. ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ที่ระพีพัฒนา, 2526.

พิมพ์พร อุตัยเอศ. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดกับไม่ใช้แบบฝึกหัด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อักสาเนา.

เพ็ญศรี รังษิยากุล. การอ่านภาษาอังกฤษ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2528.

มัลลิกา เขี่ยมละออ. ผลกรเล้าเรื่องหนังสือข้ออัครการปิมหนังสือในห้องสมุดโรงเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนอนุบาลสามเสน. วิทยานิพนธ์ อ.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อักษรย่อ.

แนมมาศ ชาลิต. "การอ่านหนังสือที่ดี," การรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน.

199 : 24 - 38 ; ตุลาคม - ธันวาคม 2528.

บุญจวน อินทรกำแหง. การเลือกหนังสือ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2528.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร,
2531.

วัลลีย์ ปราสาททองโอสถ. "แนะนำหนังสือเรียน," สามัญศึกษา. 2 : 36 - 38 ;

กันยายน 2520.

วาทิ รูปนวงศ์คามทิ. กิจกรรมสำหรับห้องสมุด. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2531.

วิชาการ, กรม. รายงานผลการปฏิบัติงานของกรมวิชาการประจำปีงบประมาณ 2528 - 2529.

กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2528.

_____. รายชื่อหนังสือเสริมประสบการณ์ระดับประถมศึกษาสำหรับโรงเรียนจักหาไว้
บริการในห้องสมุดโรงเรียน. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2531.

_____. ศัพท์านุกรมระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูรสภา, 2527.

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2521.

สิริกาญจน์ โกศล. "การสอนอ่านในระดับประถมศึกษา," ประชาบาล. 11 : 12 - 24 ;

ตุลาคม 2521.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ศูรสภา,
2530.

สนิท ทั้งทวี. ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2528.

สนิท สัตยโยภาส. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : วิทยอักษร, 2526.

- ✓ สมจิต เณิมสุวิวัฒนาการ. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับและไม่ได้รับบริการส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด. ปริญญาโท ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อักษรอาเนา.
- สมใจ พุทธบุญจพน. การศึกษาผลของการส่งเสริมการอ่านที่มีต่อความสนใจในการอ่านและการใช้ห้องสมุดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาโท ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อักษรอาเนา.
- สมพร ฤทธิชัย. การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- สุรุม เณยทรัพย์. การส่งเสริมการอ่าน. ปทุมธานี : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์, 2529.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2527.
- สุภรณ์ สภาทงศ์. "หนังสืออ่านเพิ่มเติมกับการเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษา," สารพัฒนาหลักสูตร, 48 : 66 - 69 ; มีนาคม 2529.
- สุนน อมรวิวัฒน์. "วรรณกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาวรรณกรรมประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2525.
- สุวิธ แพนั่น. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการเรียนด้วยบทเรียนที่มีตัวอักษร บทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน โครงร่างการรู้เนื้อของจริง และการรู้เนื้อของจริง. ปริญญาโท ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อักษรอาเนา.
- หทัย กัมพวง. การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- _____. การสร้างสรรคัวรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2527.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. "การอ่าน," จันทร์เกษม, 174 : 82 ; กันยายน 2526.
- ✓ อัมพร สุระเกษม. การอ่านหนังสือ. มหาสารคาม : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2520.

- Anamba, Nwagobi. "How to Promote Reading Habit in Child," Imo States School Libraries Association Bulletin. 8 : 64 - 71; August, 1979.
- Arrowsmith, Gray. "Reading Vs Thinking," Bullethine of the English Center. 2 : 84-92 ; October, 1972.
- Bodart, Joni. "Book talk : What, why and How-to," Top of the News. 35 : 273 ; Spring. 1979.
- Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. New York : Appleton Century, Crafts, 1957.
- Braeder, Darlene. "Booktalking : a Survey of Student Reaction," Canadian Library Journal. 41 : 211 - 215; August, 1984.
- Burton, William H. Reading in Child Development. New York : Bobbs - Merrill, 1956.
- Bush, Clifford L. and Mildred H. Huebner. Strategies for Reading in the Elementary School. New York : Macmillan, 1970.
- Cushenbery, Donald C. Reading Improvement in the Elementary School. New York : Parker, 1969.
- Diller, Martha H. and Joanne P. Olson. Personalizing Reading Instruction in Media, Junior and Senior High School. New York : Macmillan, 1977.
- Emans, Robert and Gloria Patyk. "Why Do High Student Read," Journal of Reading. 5 : 300 - 304 ; February, 1967.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table Educational Testing Service. New York : Princeton, 1952.
- Farrent, J.S. Principle and Practice in Psychology and Education. London : Longman, 1970.
- Gates, Aurthur I. Teaching Reading. Washington D.C. : National Education Association, 1962.
- Gray, W.S. and Rogers Bernice. Encyclopedia of Educational Research. London : Macmillan, 1960.
- Hafner, E. Lawrence and Hayden B. Jolly. Pattern of Teaching Reading in the Elementary School. New York : Macmillan, 1972.
- Harris, Albert J. and Sipay Edward R. Effective Teaching of Reading. New York : David Mcker, 1971.

- Kinder, James S. Using Audio - Visual Material in Education. New York : American Book, 1965.
- Kulshrestha, Indira. Supplementary Readers - Preparation and Evaluation. New Delhi : National Council Education Research and Training, 1972.
- Lamme, Linda. "Are Reading Habits and Abilities Related?," Reading Teacher. 30 : 21 ; October, 1976.
- Smith, Edward W. The Education's Encyclopedia. Englewood Cliffs : Prentice Hall, 1962.
- Sones, W.W.D. "The Comic and the Instructional Method," Journal of Education Sociology. 7 : 338 - 339 ; December, 1944.
- Strang, Ruth. The Improvement of Reading. New York : McGraw-Hill, 1967.
- Strickland, Ruth G. The Language Arts in the Elementary School. Boston : D.C. : Heath, 1969.
- Wainwright, Gordon R. Rapid Reading Made Simple. London : Allen, 1972.

ກາດພນວກ

ภาคผนวก ก

วัน เวลา การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด

กลุ่มทดลองที่ 1 กิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ

วันจันทร์	เวลา	วันพฤหัสบดี	เวลา
27 ส.ค. 33	12.30 - 13.20 น.	30 ส.ค. 33	12.30 - 13.20 น.
3 ก.ย. 33		6 ก.ย. 33	
10 ก.ย. 33		13 ก.ย. 33	
17 ก.ย. 33		20 ก.ย. 33	

รวมการจัดกิจกรรม 8 ครั้ง

กลุ่มทดลองที่ 2 กิจกรรมทายปัญหา

วันอังคาร	เวลา	วันศุกร์	เวลา
28 ส.ค. 33	12.30 - 13.20 น.	31 ส.ค. 33	12.30 - 13.20 น.
4 ก.ย. 33		7 ก.ย. 33	
11 ก.ย. 33		14 ก.ย. 33	
18 ก.ย. 33		21 ก.ย. 33	

รวมการจัดกิจกรรม 8 ครั้ง

ภาคผนวก ข

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (x)

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย (p, r) ของข้อสอบแต่ละข้อทั้งฉบับ รวม 30 ข้อ

ข้อ	PH	PL	p	r	ข้อ	PH	PL	p	r
1	1	.40	.65	.42	16*	1	.90	.89	.26
2	.80	.30	.52	.52	17	.90	.90	.76	.32
3	.60	0	.26	.42	18*	1	.80	.86	.26
4	.90	0	.42	.52	19	.80	.30	.84	.32
5*	1	.70	.89	.36	20	.70	.40	.71	.21
6	.80	.40	.55	.36	21	.60	0	.34	.47
7*	1	.80	.84	.21	22*	1	.70	.86	.26
8	.90	.60	.76	.21	23*	1	1	.94	.32
9	.90	.50	.73	.21	24	1	.80	.71	.21
10	.80	.40	.60	.47	25	1	.70	.68	.36
11	.80	.20	.44	.36	26	.70	.50	.73	.21
12*	1	.70	.92	.21	27	.60	0	.34	.47
13	.90	.40	.68	.26	28	.90	.50	.76	.26
14	.40	.10	.26	.42	29	.90	.60	.81	.32
15	1	.50	.81	.32	30	.70	.50	.73	.21

ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือข้อที่มีการปรับปรุงใหม่

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
จำนวน 30 ข้อ

ข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ข้อใดคือการออกกำลังกายที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. ขณะออกกำลังกายไม่ควรรับประทานอาหารหรือน้ำ
 - ข. ออกกำลังกายให้มากตามความพอใจ
 - ค. ไม่อาบอาบน้ำทันทีที่เลิกออกกำลังกาย
 - ง. เลือกชนิดของการออกกำลังกายให้เหมาะสมกับความถนัด
2. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ที่ได้รับจากการพักผ่อน
 - ก. ใ้ผ่อนคลายทั้งตัวและหัวใจ
 - ข. เกิดความกระตือรือร้นที่จะทำงาน
 - ค. เกิดความอยากอาหาร
 - ง. สุขภาพดีมีความต้านทานโรค
3. ข้อใดถูกต้องที่สุด
 - ก. ออกกำลังกายมากแล้วกล้ามเนื้อจะโตมาก
 - ข. ออกกำลังกายทุกวันจะทำให้ผ่อนคลายทั้งตัว
 - ค. ออกกำลังกายมากเกินไปจะทำให้ขี้ด้อยลง
 - ง. ออกกำลังกายหนัก ๆ ได้ถ้าอายุยังไม่มาก
4. ผู้ป่วยมีอาการไอสูง หนาวสั่น ปวดเมื่อยตามตัว กัดงู ไข้ เจ็บคอ ปวดศีรษะ แสดงว่าเป็นโรคอะไร
 - ก. วัณโรค
 - ข. ไข้หวัด
 - ค. ไข้หวัดใหญ่
 - ง. มาลาเรีย

ศึกษาข้อสอบต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 5 - 6

บุ่มถูกยิงชนิดหนึ่งก็ค่อย ๆ วันหนึ่งมีอาการจับใจ โดยเป็นไขวันเว้นวัน ทุกครั้งที่เป็นไขอุณหภูมิร่างกายจะสูง และมีอาการหนาวสั่นเป็นพัก ๆ

5. แสดงว่าบุ่มถูกยิงชนิดใดคิดเป็นประจำ

- ก. บุงดำ
- ข. บุงกนป่อง
- ค. บุงลาย
- ง. บุงขรรณกา

6. อาการของบุ่ม แสดงว่าบุ่มเป็นโรคอะไร

- ก. ไรหวัคใหญ่
- ข. มาลาเรีย
- ค. ไรเลื้อยคอก
- ง. เหาช้าง

7. การเลือกซื้ออาหารในซอโคเป็นหลักสำคัญที่สุด

- ก. อาหารนั้นต้องสดและใหม่
- ข. สามารถเก็บไว้ได้นาน
- ค. มีคุณค่าสูง
- ง. มีส่วนเหลือทิ้งน้อย

8. ผลิตภัณฑ์ในซอโคควรมีไว้ประจำบ้าน

- ก. อาหารกระป๋อง
- ข. ยาใส่แผลสด
- ค. ที่วางของ
- ง. นาฬิกา

9. ถ้าป่วยเป็นไข้เลือดออก ควรไปหาพบใคร

- ก. พยาบาล
- ข. เภสัชกร
- ค. อายุรแพทย์
- ง. ทันตแพทย์

10. การรับประทานอาหารในข้อใดปลอดภัยที่สุด

- ก. อาหารที่ไม่ผสมสี
- ข. อาหารที่ผสมสีธรรมชาติ
- ค. อาหารที่ผสมสีผสมอาหาร
- ง. อาหารที่ผสมสีที่สังเคราะห์อย่างถาวร

11. พืชไรศอกมีอยู่กี่ชนิด

- ก. 1 ชนิด
- ข. 2 ชนิด
- ค. 3 ชนิด
- ง. 4 ชนิด

12. ข้อใดคือประโยชน์ของบัคเทรี

- ก. ไขมันทำเหล่า
- ข. เพิ่มคลอโรฟิลล์
- ค. ทำยาปฏิชีวนะ
- ง. ไข่เป็นอาหารไก่

13. สารเคมีที่ใช้ทดสอบแป้งในพืช คืออะไร
- ก. แอมโมเนีย
 - ข. สารละลายไอโอดีน
 - ค. คลอโรฟิลล์
 - ง. แอซิกออส
14. การขาดคลอโรฟิลล์ในการสร้างอาหารของพืช
- ก. ในโครโมโซม
 - ข. ออกซิเจน
 - ค. ไฮโดรเจน
 - ง. คาร์บอนไดออกไซด์
15. การกระทำในข้อใดทำให้ได้รับอุบัติเหตุได้ง่าย
- ก. เล่นใกล้บ้าน
 - ข. เล่นกับเพื่อนหลายคน
 - ค. เล่นแล้วไม่เก็บของ
 - ง. เล่นในที่โล่งแจ้งเกินไป
16. ใครเป็นผู้รักษาความปลอดภัยจากการใช้เครื่องมือ
- ก. วิศวกรควบคุมความปลอดภัยของ
 - ข. สมบัติเห็นตะปูโผล่ออกมาจึงใช้สิ่วงัดออก
 - ค. ปรากฏใช้กรรไกรตัดกระดาษแทนมีด
 - ง. สมใจใช้มีดฟันเนื้อแล้วล้างเก็บ

17. สัตว์ในข้อใดมีกระดูกสันหลังทั้งหมด
 ก. นกแก้ว ปลาฉลาม จระเข้
 ข. กบ กิ้งก่า ปลา
 ค. ชุกแก อิงอ่าง ปู
 ง. แมลงสาบ ช้าง ลิง
18. สัตว์ในข้อใดออกลูกเป็นไข่ทั้งหมด
 ก. ปลาหางนกยูง ตะพานน้ำ จิงโจ้
 ข. ชุกปากเป็ด นกกระจอก จระเข้
 ค. คางคก กบ ชุกแก
 ง. จิ้งจก งู ปลา
19. สัตว์ชนิดใดเป็นสัตว์เลือดอุ่นทั้งหมด
 ก. คน นก เต่า
 ข. งู คางคก สุนัข
 ค. แมว นกยาง มา
 ง. กบ ปลาตะเพียน ปลาโลมา
20. ครอบครัวจะอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ควรยึดหลักข้อใด
 ก. ด้อยที่ด้อยอาศัยกัน
 ข. ทุกเรื่องคือหน้าที่ของผู้ใหญ่
 ค. เรื่องเล็กน้อยเป็นเรื่องของเด็ก
 ง. ทำงานแบ่งงานกันทำ มีหน้าที่รับผิดชอบทุกคน

21. นักเรียนระดับชั้น ป. 5 ควรมีหน้าที่ครอบครัวอย่างไรสำคัญที่สุด

- ก. ช่วยเหลือคนแก่ทุกโอกาส
- ข. มีเวลาว่างก็ช่วยหารายได้ให้ครอบครัว
- ค. กังใจเรียน
- ง. ช่วยพ่อแม่ทำนาทำไร่

22. เมื่อแม่เป็นไข้หวัด นักเรียนควรทำอย่างไร

- ก. ให้อาหารที่อ่อน
- ข. ช่วยทำงานบ้าน
- ค. หารายได้เข้าบ้าน
- ง. ซื้อยาให้แม่

23. การมีลูกหลายคนก่อให้เกิดผลเสียต่อครอบครัวอย่างไร

- ก. เกิดการทะเลาะกันระหว่างพี่น้อง
- ข. สุขภาพอนามัยของสมาชิกในครอบครัวไม่ดี
- ค. ให้อุปการะเลี้ยงดูยาก
- ง. รายจ่ายเพิ่มมากขึ้น

24. คนที่ชอบเล่นกีฬาให้ประโยชน์ด้านใดมากที่สุด

- ก. สติปัญญา
- ข. อารมณ์
- ค. ร่างกาย
- ง. สังคม

25. ข้อใดเป็นการเพิ่มทุนรายได้ให้ครอบครัว
- ก. วาครูปการทุนขาย
 - ข. ปลุกผักสวนครัว
 - ค. เลี้ยงไก่
 - ง. ทำนา
26. แคลไปร่วมทำความสะอาดโรงเรียนในวันแม่เป็นการใช้เวลาเพื่อประโยชน์ด้านใด
- ก. ร่างกาย
 - ข. อารมณ์
 - ค. สังคม
 - ง. จิตใจ
27. การอ่านหนังสือในเวลาว่างให้ประโยชน์ในด้านใดมากที่สุด
- ก. สมองค์
 - ข. ความรู้
 - ค. สุขุสนาน
 - ง. มุกลกคิ
28. นักเรียนควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทางใดทุกวัน
- ก. เรียนพิเศษ
 - ข. หังวิทยุ
 - ค. เล่นกีฬา
 - ง. คุโทรทัศน

29. ข้อใดไม่ใช่กิจกรรมนันทนาการทั้งหมด

- ก. เยี่ยมภัตตาคาร นอนหลับ
- ข. อ่านหนังสือ ร้องเพลง
- ค. วาดรูป จักกนถ่งบ้าน
- ง. ทำสวนครัว วาดน้ำ

30. นักเรียนควรทำอย่างไรเมื่อเกิดการทะเลาะวิวาทกับเพื่อน

- ก. เฉย ๆ
- ข. จะไปไหนก็ไปเถอะ
- ค. พยายามให้รู้เรื่อง
- ง. ข้างเขาอะไร

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (r_{tt})

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

$$\Sigma pq = 1.47, \Sigma X = 820, \Sigma X^2 = 18426$$

$$s_t^2 = \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)} = \frac{38 \times 18426 - (820)^2}{38 \times 37}$$

$$= \frac{38 \times 18426 - 672400}{38 \times 37} = \frac{700188 - 672400}{1406}$$

$$= \frac{27788}{1406} = 19.76$$

$$r_{tt} = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\Sigma pq}{s_t^2} \right] = \frac{30}{31-1} \left[1 - \frac{1.47}{19.76} \right]$$

$$= 1.03 \times .93$$

$$= .95$$

ข้อสอบฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นสูงถึง .95

ภาคผนวก จ

ปัญหาที่ใช้ในกิจกรรม ทายปัญหา

ปัญหาที่ใช้ในกิจกรรม ทหยาบปัญหา

เรื่องการออกกำลังกาย

1. ประโยชน์ที่ได้รับจากการออกกำลังกายมีอะไรบ้าง
2. การพักผ่อนมีประโยชน์อย่างไร
3. ออกกำลังกายอย่างไรจึงจะไม่มีโทษ
4. ข้อต่อไปนี้ ข้อใด ไม่ใช่ ประโยชน์ที่ได้รับจากการพักผ่อน
 - ก. ไทนอนหลับแค่หัวค่ำ
 - ข. เกิดความกระตือรือร้นที่จะทำงาน
 - ค. เกิดความอยากอาหาร
 - ง. สุขภาพก็มีภูมิคุ้มกันโรค
5. ข้อใดถูกต้องที่สุด
 - ก. ออกกำลังกายมากกล้ามเนื้อจะโตมาก
 - ข. ออกกำลังกายทุกวันทำให้นอนหลับแค่หัวค่ำ
 - ค. ออกกำลังกายมากทำให้ขี้บ่นอย่างมาก
 - ง. ออกกำลังกายหนัก ๆ ได้ถ้าอายุยังไม่มาก

เรื่องอุบัติเหตุเกิดขึ้นได้

1. คำว่า "อุบัติเหตุ" หมายถึงอะไร
2. อุบัติเหตุเกิดจากสาเหตุใดบ้าง
3. วัคซีนกันบาดทะยักมีความสำคัญอย่างไร
4. เราสามารถป้องกันอุบัติเหตุภายในบ้านได้อย่างไร
5. เมื่อโดนของ รถ ใหม่หรือรถสกปรกควรทำอย่างไร

เรื่อง โรคภัยไข้เจ็บ

1. เพราะเหตุใดคนเราจึงเจ็บป่วย
2. จงยกตัวอย่าง เชื้อโรคมานี้ 5 ชนิด
3. เชื้อโรคสามารถเข้าสู่ร่างกายได้ทั้งทาง ทางใดบ้าง
4. โรคที่ไม่ได้เกิดจากเชื้อโรค มีอะไรบ้าง ยกตัวอย่าง
5. วิธีป้องกันมิให้เกิดโรคควรทำอย่างไร

เรื่อง กินที่อยู่

1. อาหาร คืออะไร
2. อาหารที่ร่างกายต้องการแบ่งเป็นกี่หมู่ อะไรบ้าง
3. คนในวัยใดต้องการอาหารมากที่สุด
4. อาหารราคาถูกได้แก่อาหารประเภทใด
5. อาหารที่ปลอดภัยมีลักษณะอย่างไร

เรื่อง สิ่งแวดล้อมของ หนูแหวน

1. จงยกตัวอย่างประโยชน์ที่ได้รับจากพืช
2. พืชมีกี่ชนิด อะไรบ้าง
3. รากพืชมีประโยชน์อย่างไร
4. ทาเกิดใบกับตาเกิดดอก ต่างกันอย่างไร
5. เพ็น เห็ด ตะไคร่น้ำ จัดเป็นพืชหรือไม่ ขยายพันธุ์โดยวิธีใด

เรื่อง สัตว์รอบตัวเรา

1. จงยกตัวอย่างสัตว์ที่มีกระดูกสันหลังมา 3 ชนิด
2. จงยกตัวอย่างสัตว์ที่ไม่มีกระดูกสันหลังมา 3 ชนิด

3. นักเรียนรู้จักสัตว์อะไรบ้างที่เลี้ยงลูกด้วยนม
4. สัตว์ที่ออกลูกเป็นไขมีอะไรบ้าง ยกตัวอย่าง
5. ข้อใดต่อไปนี้ เป็นสัตว์เลือดอุ่นทั้งหมด
 - ก. คน นก เต่า
 - ข. แมว นกยาง ม้า
 - ค. กบ ปลาตะเพียน ปลาโลมา
 - ง. งู คางคก สุนัข

เรื่อง เก่งกับเจ้าเสือ

1. ครอบครัวจะมีความสุขได้ ถ้ายึดหลักข้อใด
2. นักเรียนชั้น ป.5 มีหน้าที่อย่างไรที่สำคัญที่สุด
3. เมื่อสมาชิกในครอบครัวเกิดทะเลาะวิวาทกัน เราควรทำอย่างไร
4. จงบอกถึงหน้าที่ของลูกที่พึงกระทำต่อพ่อแม่มา 3 ข้อ
5. ในฐานะที่เป็นพี่ นักเรียนควรปฏิบัติตนเองอย่างไร

เรื่อง ครอบครัวลูกกต

1. การมีลูกหลายคนก่อให้เกิดผลเสียต่อครอบครัวอย่างไร
2. ข้อใดเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และเพิ่มทุนรายได้แก่ครอบครัว
 - ก. วาดภาพ ส.ค.ส. ขาย
 - ข. ช่วยพ่อปลูกผักสวนครัว
 - ค. เลี้ยงไก่
 - ง. ทำนา
3. นักเรียนควรใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ทางใดบ้าง
4. จงยกตัวอย่างการหารายได้ให้ครอบครัวเท่าที่นักเรียนทำได้มา 3 วิธี
5. นักเรียนคิดว่า การอ่านหนังสือในเวลาว่างให้ประโยชน์ด้านใดมากที่สุด

ภาคผนวก ฉ

บรรณนิทัศน์หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6

จำนวน 8 ชื่อเรื่อง

กรุงไกร เจนพานิช. การออกกำลังกาย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ,
2529. 40 หน้า. ภาพประกอบ.

การออกกำลังกาย เป็นหนังสือชุด เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับสุขภาพ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสำคัญ
ของการออกกำลังกายอย่างถูกต้อง ข้อควรปฏิบัติในการออกกำลังกาย การพักผ่อน การรักษาสุขภาพ
ท้ายเล่มมีภาคผนวกเกี่ยวกับกายบริหารพื้นฐานแทรกไว้ด้วย

ไกรสิทธิ์ ทัศนศิริพันธ์. กินคืออยู่ดี. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2530.
86 หน้า. ภาพประกอบ.

กล่าวถึงความจำเป็นในการรับประทานอาหารในวัยต่าง ๆ อาหารหลัก 5 หมู่ สารอาหาร
ปัญหาที่เกิดจากการรับประทานอาหารที่ไม่เหมาะสม อาหารสำหรับทารก ความเชื่อในการรับประทาน
อาหาร ให้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และเสริมความรู้แก่เด็กเป็นอย่างดี

ฉวีวัฒน์ รุณณนธ์. อุบัติเหตุเกิดขึ้นได้. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ,
2527. 28 หน้า. ภาพประกอบ.

เป็นหนังสือเล่มหนึ่งในชุดเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับสุขภาพ มีเนื้อหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุต่าง ๆ
ที่เกิดขึ้นกับเราทุกคน เช่น อุบัติเหตุจากการปีนป่าย อุบัติเหตุเกี่ยวกับไฟไหม้ การปฐมพยาบาล
เบื้องต้น และการระวังมิให้เกิดอุบัติเหตุ

ประภาส สอดจิตต์. สิ่งแวดล้อมของหนูแน่นอน. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ,
2530. 116 หน้า. ภาพประกอบ.

เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเรา เช่น พืชชนิดต่าง ๆ ดิน น้ำ
ซึ่งผูกเป็นเรื่องราวสอดแทรกคุณธรรมเกี่ยวกับความสามัคคีเอาไว้ด้วย

พิมพ์พิมล ชงเชียร. ครอบครัวลูกก. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ,
2527. 18 หน้า. ภาพประกอบ.

หนังสือเล่มนี้เขียนเป็นหนังสือภาพการ์ตูน ซึ่งเสนอแนวคิดที่ให้นักเรียนเห็นว่าครอบครัวที่มีลูกมากเกินไป มักประสบปัญหาหลาย ๆ ด้าน เช่น ทรัพยากร ความเป็นอยู่ และการศึกษา การวางแผนครอบครัว พร้อมทั้งสอดแทรกหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ลลิตา ภูเกียรติก. สัตว์รอบตัวเรา. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2530.
34 หน้า. ภาพประกอบ.

หนังสือเล่มนี้ให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ ลักษณะการดำรงชีวิตของสัตว์ การสืบพันธุ์และการคัดเลือกพันธุ์สัตว์ โดยแยกเนื้อหาเป็นตอน ๆ สอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับการทำฟาร์มโคนมด้วย

สุธัสนา เกษาทองษ์ ฌ อุบลยา. เก่งกับเจ้าเสือ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ,
2530. 69 หน้า. ภาพประกอบ.

เรื่องเก่งกับเจ้าเสือ เป็นเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของครอบครัว สมาชิกทุกคนในครอบครัวต้องมีหน้าที่ในการช่วยเหลือครอบครัวเท่าที่จะช่วยเหลือได้ แทรกเนื้อหาความรู้ ความรัก ความผูกพันในครอบครัวไว้ด้วย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวรัตนากกร ชื่อสกุล สายแก้ว
 เกิดวันที่ 7 เดือน มกราคม พุทธศักราช 2508
 สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 35 หมู่ 2 ซ.ข้างสวนพระนคร แขวง/เขตลาดกระบัง
 กรุงเทพฯ 10520

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521

ประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนวัดระฆะโฆ

พ.ศ. 2524

มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนศรีมหาโพธิ์

พ.ศ. 2526

มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนพนมสารคาม "พนมอดุลวิทยา"

พ.ศ. 2530

กศ.บ. (วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ วิชาโทภาษาอังกฤษ)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

พ.ศ. 2534

กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด

บทคัดย่อ
ของ
รศ.น.น.กร สายแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ความหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์
กุมภาพันธ์ 2534

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบ (1) ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ ก่อนและหลังการทดลอง (2) ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา ก่อนและหลังการทดลอง (3) ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ กับนักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมหาธาตุ จำนวน 28 คน กำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ และกลุ่มทดลองที่ 2 เข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านต่างกัน 3 ระดับ คือ ผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านสูง 3 คน ปานกลาง 8 คน และต่ำ 3 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย โดยการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จำนวน 30 ข้อ แล้วจัดเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย คิด 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ สุ่มอย่างง่ายจนได้กลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวน กลุ่มละ 14 คน

แบบแผนการวิจัยสำหรับการทดลองครั้งนี้เป็นแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ (1) แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จำนวน 30 ข้อ (2) แผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุด (3) หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 จำนวน 8 ชื่อเรื่อง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ t-test

ผลการทดลองปรากฏว่า

1. นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสือ มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหามีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. นักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมหาปัญหา มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยมีหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมบทเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมเล่าเรื่องหนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

**READING COMPREHENSION OF PRATHOM SUKSA V STUDENTS PARTICIPATING
IN THE SCHOOL LIBRARY'S READING PROMOTION ACTIVITIES**

AN ABSTRACT

BY

RATANAKORN SAYKEAW

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Library Science
at Srinakharinwirot University**

February 1991

The purposes of this research were to compare the followings :

1. Reading comprehension of Prathom Suksa V students having supplementary readers and participating in book talk activity before and after the experiment.

2. Reading comprehension of Prathom Suksa V students having supplementary readers and participating in quiz activity before and after the experiment.

3. Reading comprehension of Prathom Suksa V students having supplementary readers and participating in book talk activity and the students having supplementary readers and participating in quiz activity.

Twenty-eight students of Prathom Suksa V students, Wat Mahabud School were the sample. They were divided into 2 experimental groups :

Group 1 there were fourteen students, participating in book talk activity.

Group 2 there were fourteen students, participating in quiz activity.

Each group had three level different reading comprehension. There were 3 high reading comprehension, students 8 medium reading comprehension students and 3 low reading comprehension students.

The research design of this experiment was the Randomized Control Pretest-Posttest Design. The instruments used were a reading comprehension of life experiences test, a plan of Library's Reading Promotion Activity and 8 supplementary readers in life experiences group. Statistical method for data analysis was t-test. The results were as followed :

1. The students having supplementary readers and participating in book talk activity had higher reading comprehension than before the experiment at .001 level of statistical significant.

2. The students having supplementary readers and participating in quiz activity had higher reading comprehension than before the experiment at .001 level statistical significant.

3. The students having supplementary readers and participating in quiz had higher reading comprehension than the students having supplementary readers and participating in book talk activity at .001 level of statistical significant.